

2023

UV-SCOUTLÄGER

UV-scoutläger 2023

Lägerområde	Lägerplats	Lägerchefer
1.	Eggdal, Kungälv	Johan Hugosson
2.	Sjöbo, Vaggeryd	Josef Andersson
3.	Martinsbygget	Jonas Wendefors
4.	Långserum	Frank Ekedahl & Theodor Fransson
5.	Bjärdesjö	Martin & Ellen Johansson
6.	Norra Vi	Jakob Dahlberg
7.	Sjöholmen	Robin Ahlner
8.	Skuggebo	Elin Wickstrand
9.	Grönebo	Magnus Rydberg

INNEHÅLL

UV – scoutrådet	4
Inledning – Modig	5
I trygga händer på UV – läger	6
På gång i UV-scout	8
Lägerregler	10
Insamling 2023: Cykelprojektet	11
Tack för insamlingen 2022	13

BIBELSTUDIER

Intro drama och Bibelstudier	14
Drama – Invigning	16
Dag 1 – Mod är att tro	20
Dag 2 – Mod är att vara pålitlig	28
Dag 3 – mod är att våga	38
Dag 4 – mod är att vara trygg	46
Dag 5 – tappa inte modet	54
Chiffernycklar	58

SÅNGER

Sångregister	59
Scoutsånger och rop	60
Morgon och kväll	63
Andakts- och lovsånger	64
Böner	85
Anteckningar	86

UV – SCOUTRÅDET

UV-scoutverksamheten leds av ett UV-scoutråd. Rådet består av representanter från SAU:s fyra regioner som väljs på regionernas årsmöten. Valperioden är ett år. I UV-scoutrådet sitter också UV-scoutkonsulenten, tre resurspersoner och en representant från SAU-styrelsen. UV-scoutrådet arbetar bland annat med utbildning, ledarinspiration, fördelning av medel från UV-scouts stödkassa, materialproduktion och olika arrangemang inom UV-scout. Tankar och idéer till UV-scoutrådet? Hör av er!

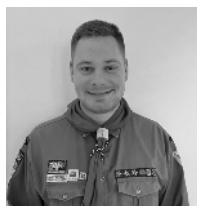
Lina Boqvist
UV-scoutkonsulent

Sara Pripp
ordförande

Rickard Sjölander
region nord

Josef Andersson
region syd

Jonas Davidsson
styrelsevald

Johanna Wingren
region väst

Gustav Fransson
region öst

Noa Korpegård
styrelsevald

Axel Swahn
styrelserepresentant

INLEDNING – MODIG

Johannes 14:1 “känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig”

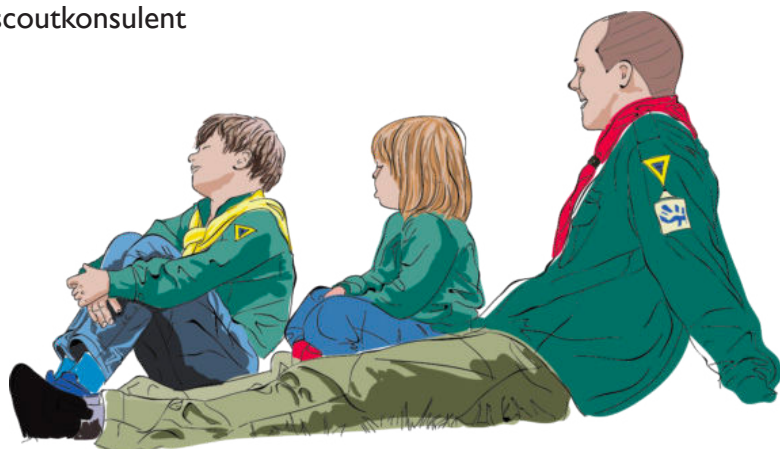
Ofta kan jag känna oro för saker jag inte hunnit göra, något jag aldrig gjort innan eller något som jag inte kan styra. Dramat i år handlar om mod. Hur vi genom Gud kan få göra saker vi aldrig annars skulle våga eller kunna.

Att förlita sig helt på Gud i en orolig situation är inte enkelt och kräver mycket mod, men när vi vågar släppa taget och lämna över det till Gud förvaltar han det väl.

Jag hoppas att denna veckan får bli en vecka där vi uppmuntras till att våga släppa taget, ta nya steg i livet men framför allt i tron. Jag hoppas att det får reflekteras till ungdomarna och skapa en nyfikenhet.

Petrus vågade gå ut på vattnet, David vågade ställas inför Goliat, Ester var beredd att offra sitt liv för att rädda sitt eget folk. Jag tror att vi tillsammans med Gud kan göra omöjliga saker. Så låt denna veckan få spegla det genom dig, i allt du är och gör.

Lina Boqvist
UV–scoutkonsulent

I TRYGGA HÄNDER PÅ UV – LÄGER

I TRYGGA HÄNDER PÅ UV-SCOUTLÄGER

SAU arbetar sedan flera år med ledarutbildningen "I Trygga Händer", en kurs vi rekommenderar att alla ledare går vart tredje år. Här finns en del riktlinjer framtagna för våra UV-scoutläger utifrån kursen I Trygga Händer.

Målet är att alla barn och ungdomar ska känna sig trygga på UV-scoutläger. Samtala gärna i ledargruppen kring hur vi tillsammans skapar läger som är trygga och blir en positiv upplevelse, kring både plats, säkerhet, relationer, program och andlighet.

ETISK VÄGLEDNING FÖR ARBETE
BLAND BARN OCH UNGDOMAR

Mer information och datum för kommande kurser: www.sau.nu/ith

RELATION

- Sträva efter att alla deltagare uppmärksammas och blir sedda.
- SAU jobbar för allas lika värde oavsett kön, religion, etnicitet, sexualitet eller funktionsvariationer.
- Ta vara på patrullen för att se, lyssna in och kolla av att alla mår väl!
- Vi har fokus på gemenskap och inte på "vem-som-är-kär-i-vem".
- Var uppmärksamma på jargong och tonläge i samtal.
- Det är aldrig okej att som ledare söka romantiska relationer med deltagare.
- Alla ledare är här för barnens och ungdomarnas bästa.

ANDLIGHET

- På UV-scoutläger utgår vi från Jesus ord att "Guds rike tillhör barnen" (Mark 10:13-16).
- Vi strävar efter en miljö där tron på Jesus får möjlighet att växa, med hjälp av sånger, drama, bibelläsning, bön, samtal och gemenskap.
- Vi uppmuntrar det öppna samtalet kring tro, Bibeln och livsfrågor. Tanken är fri, alla får komma till tals och alla har viktiga erfarenheter.

PROGRAM

Sträva efter att lekar och aktiviteter är anpassade för scouternas förutsättningar och blir en positiv upplevelse där ingen blir bortgjord. Vi vill ha roligt med varandra, inte åt varandra.

PLATS

- Visa scouterna lägerområdet första dagen. Var finns toaletter, matutdelningen, kiosk och andra viktiga platser?
- Ordna möjligheter för handhygien i byn vid matlagning och måltider.
- Tänk noga igenom hur ni fördelar boendet så alla kan känna sig trygga.
- Sträva efter att ha minst två ledare i varje militärtält.
- Se till att det alltid finns ledare på plats som scouterna lätt kan nå.

SÄKERHET

- Var noga med regler för bad- och brandsäkerhet. Ge tydlig information till din patrull.
- Vid resa till och från lägret, följ trafikregler, kör säkert och utvilad. Inga UV-scouters eller ledarscouters får lämna lägerområdet.
- Ha koll på kontaktuppgifter till föräldrar.
- Tillsammans är vi ledare för hela lägret, agera om det behövs.
- SAU:s läger och arrangemang är fria från alkohol och andra droger.

PÅ GÅNG I UV-SCOUT

VÄXTVERK är ledarutbildningen för dig som är 15 år och uppåt. Under 3 helger får du lära dig mer om scouting, ledarskap och kristen tro. Du får också träffa många nya kompisar och du kommer att få minnen och kunskaper för livet! Du kan även gå kursen om du är nybliven ledare i UV-scout. På Växtverk arbetar vi i patruller och på programmet finns scoutprojekt, hajk, andakter, spårningar, lägerbål, lekar, samarbetsövningar och mycket annat.

Scoutinvest är en ledarscoutsutbildning som riktar sig till dig som går på högstadiet. Det är en helg på Långserums fritidsgård där ett härligt gäng ledarscouter träffas för att lära sig mer om scouting, samarbete, ledarskap och kristen tro.

UVA-NATTA

UVA-natta en helg för den äldsta UV-scoutpatrullen (dvs. inte ledarscouter). Helgen är till för att UV-scouterna ska få växa. Vi sover i vindsydd, har lägerbål och går spårning där vi tävlar om ett fint pris.

Upplev
@
home

Upplevathome är en utbildning för dig som är scoutledare och vill uppleva ett äventyr i vardagen. Utbildningen går av stapeln v. 31 och innehåller bland annat kajak-utbildning, materialkusnack och orientering i skog och på vatten. Det kommer vara två dagar vandring och två dagar paddling i Oskarshamnstrakten.

LÄGERREGLER

Föräldrar anförtror oss det viktigaste de har: sina barn. För att underlätta denna stora och viktiga uppgift, behöver vi följa reglerna på detta uppslag. En del kan man gå igenom efterhand, när tillfället ges, men en del kan vara bra att gå igenom under första samlingen, före man kör igång med spisbyggen, tältresning och annat som hör läger till.

FÖR ALLAS TRIVSEL

- Håll tiderna
- Se till att hålla ordning på egna prylar och patrullens. Verktögen förvaras på sina bestämda platser.
- Lämna aldrig lägerområdet utan tillstånd.
- Se till hålla ljudnivån nere efter läggdags.

BADVETT

När vi badar är det viktigt att hålla sig till reglerna. Inga UV-scouters får gå och bada på egen hand. Det måste alltid följa med minst en myndig ledare till badet. Inga bad nattetid. Håll koll på era UV-scouters under hela badtiden och undvik att alltför många badar på en gång.

KNIVEN

Kniven hör ihop med scouting och läger. Vi som UV-scoutledare har här en ansvarsfull uppgift att ge rätt knivkultur till våra scouters. Samla hela kåren under första dagen på lägret och förklara vad vi använder kniven till och vad vi inte använder kniven till, och var man får tälja någonstans.

LÄGERHYGIEN

Tänk på att:

- Tvätta händerna ordentligt efter toalettbesök, före matlagning och måltider. Underlätta detta genom att bygga upp lämpliga anordningar för detta.
- Regelbundna toalettbesök förebygger magont. Som ledare bör man kolla upp så att scouterna går på toaletten.
- Diska ordentligt. Använd varmt vatten och grovdiska bort de värsta matresterna först.
- Byt kläder regelbundet, och vädra sovsäcken ofta. Var även här ett föredöme som ledare, låt scouterna följa ditt exempel.
- Skydda huvudet mot starkt solsken, till exempel med en keps.
- Håll läggtiderna och sov ordentligt.
- Ta hand om sopor och avfall på ett tillfredsställande sätt och håll utrustningen ren och snygg.

INSAMLING 2023: CYKELPROJEKTET

Hur viktigt är det egentligen att kunna cykla? För oss är det ett kul och smidigt sätt att ta sig fram. För tjejer i Bangladesh, ett land i Asien, är det superviktigt att lära sig cykla. Det kan göra stor skillnad i deras liv.

I Bangladesh är det ofta svårt för tjejer att gå ensamma till och från skolan. Tyvärr kan de råka illa ut och behöver därför gå tillsammans med sin pappa eller bror. Men om ingen kan följa med får tjejerna stanna hemma. Utan utbildning blir det svårare att skaffa jobb och det är vanligt att de måste gifta sig, fast de bara är barn.

En smart lösning på det här är att lära tjejerna cykla. I Bangladesh brukar det bara vara killarna som kan cykla. Om även tjejerna lär sig kan de ta sig till och från skolan själva på ett snabbare och säkrare sätt. Och kan de gå klart i skolan har de mycket lättare för att få ett jobb, tjäna egna pengar och kunna påverka sina liv. Så visst är det superviktigt för tjejerna att lära sig cykla!

INSAMLING – FÖRDJUPNING FÖR LEDARE

Hur viktigt är det egentligen att kunna cykla? För oss är det ett kul och smidigt sätt att ta sig fram. För tjejer i Bangladesh, ett land i Asien, är det av mycket stor betydelse att lära sig då kunskapen kan göra stor skillnad i deras liv.

I Bangladesh är det ofta svårt för tjejer att gå ensamma till och från skolan. Tyvärr kan de råka illa ut och behöver därför gå tillsammans med sin pappa eller bror. Men om ingen kan följa med får tjejerna stanna hemma. Utan utbildning blir det svårare att skaffa jobb och det är vanligt att de måste gifta sig, fast de bara är barn.

På landsbygden i Bangladesh driver SAU:s och SAM:s samarbetsorganisation Diakonia ett projekt där tjejer får lära sig att cykla, men inte bara det. De får också lära sig om sina rättigheter. Allt fler flickor väljer därför att gå klart grundskolan och plugga vidare. I årets UV-scoutlägerinsamling får vi vara med och stödja detta projekt.

Ert stöd går bland annat till:

Cykelskolor - tjejer lär sig cykla

Kunskapsspridning - tjejer får lära sig mer om sina rättigheter

Föräldrautbildning – även föräldrarna får lära sig om barnens rättigheter

Påverkansarbete - attitydförändringar i skola, samhälle och hos myndigheter

Stora utmaningar

Bangladesh är ett av världens mest tätbefolkade länder. På en yta stor som en tredjedel av Sveriges bor 166 miljoner invånare. Nästan hälften av befolkningen försörjer sig genom jordbruk, men landet drabbas ofta av svåra översvämningar som får stora konsekvenser och bidrar till den utbredda fattigdomen på landsbygden.

Kvinnor i olika åldrar är en utsatt grupp som tyvärr ofta råkar ut för diskriminering och trakasserier. Många saknar inflytande över viktiga beslut som rör det egna livet och familjen. Bangladesh är ett av de länder i världen med flest barnäktenskap i världen. En av fem tjejer gifts bort innan de fyllt 15 år.

En cykel kan förändra livet

Som du säkert förstått handlar cykelprojektet om så mycket mer än att tjejer lär sig cykla. På cykelskolorna pratar de mycket om barns och kvinnors rättigheter. Om jämställdhet och vikten att av utbilda sig. Cykelprojektet arbetar även för att bryta normer i samhället. Därför är det viktigt att även föräldrar får lära sig om barns rättigheter och vilka möjligheter som finns för tjejer. Med en utbildning är de, liksom killarna, en tillgång och kan klara många sorters arbeten. I projektet arbetar man också med att påverka lokala ledare och politiker att ge kvinnors rättigheter större genomslag i samhället.

Många flickor har redan tagit sina första tramptag mot jämställdhet, men det finns många fler vi kan hjälpa.

TACK FÖR INSAMLINGEN 2022

2022 var ni med och samlade in totalt 331 000 kr till Växthusprojektet i Somalia! Tillsammans har vi skapat möjligheter att odla, försörja sig och få äta sig mätta varje dag.

I förra årets insamling var vi med och byggde växthus i Somalia så att fler kan odla, äta och sälja grönsaker. Somalia, som är präglad av det tropiska ökenklimatet har inte så stor växtlighet och med sin placering nära ekvatorn är det dessutom väldigt varmt. Det är ett land där nästan alla är helt beroende av sin odling för att överleva, men klimatförändringarna har skapat förödande konsekvenser för jordbruket. Dessutom lever cirka sju av tio människor i fattigdom i Somalia. Med våran insamling till Växthusprojektet fick vi vara med och vända den trenden!

Tillsammans har vi skapat förutsättningar för familjer att odla trots klimatförändringarna.

Pengarna vi samlat in har räckt till 13 växthus, 44 bevattningsystem eller 442 878 tomatfrön.

Ett STORT TACK för att du har varit med och samlat in till Växthusprojektet!

Lina Boqvist
UV-scoutkonsulent

INTRO DRAMA OCH BIBELSTUDIER

Medverkande och rekvisita:

- Berättare – Manus/Papper och penna
- Luna – UV-scoutskjorta och gröna byxor.
- Theo – Röd tröja och jeans. Röd keps.
- Ante – Nagellack. UV-scoutskjorta och jeans. Gitarr.
- Maja – Knasigt uppsatt hår. Hårt sminkad i olika färger. Svarta kläder. Telefon.
- P-A – Äldre herre. Jeans och UV-scoutskjorta. Glasögon. Armbandsur. Bibel.

Till dramagruppen:

Allt som står inom parentes i manuset är beskrivningar av hur ni ska agera. I övrigt agerar ni efter vad berättaren säger och vad som står i manus och under rubriken "till dramagruppen".

Rekvisitan som beskrivs för varje drama är förslag. Satsa på att få till karaktärerna och deras rekvisita och ta allt runtomkring i andra hand.

Vid introdukten: Alla medverkande står lite i bakgrunden av berättaren, och kommer fram lite när de presenteras eller säger något. Maja tittar ner i sin telefon hela tiden hon inte pratar.

Soundtrack till dramat: "JAG VILL VA ETT LJUS" – IMK One Piece

Patrullsamling

Efter varje morgonsamling med drama går ni till era patruller för att tillsammans ha ett bibelstudie. Låt scouterna prata kring frågorna och var nyfiken på vad de har att säga! Ta vara på tiden i patrullen och låt den få bli ett tillfälle att lära av varandra. Om det dyker upp oro kring de olika ämnena så fånga upp oron och prata om den. Vi tror att det är viktigt att kunna prata om aktuella frågor i en trygg miljö.

Chiffer och aktivitet

Till varje dag finns någon typ av scoutchiffer i scouternas fickböcker. Chiffernyckel finns både längst bak i scouternas böcker och i samband med dagens bibelstudium i ledarhandledningen, och svaret har något med dramat att göra.

Minnesvers

Till varje dag finns en minnesvers från Nya Testamentet. Hitta sätt att lära er den tillsammans, kanske genom att göra rörelser, memorera och läsa när ni blundar eller på något annat sätt. Dagen efter kan ni påminna varandra om gårdagens minnesvers.

Bön

Till varje dag finns det en kort, skriven bön som knyter an till dagens tema. Den finns även i scouternas fickböcker. Här finns också tillfälle att be för andra saker som de tänker på.

Fördjupning för ledarscouter

För varje dag kommer ledarscouterna få fundera vidare på den bibeltext som är knuten till dramat, det är välkända texter så många kommer känna igen texterna. Genom att läsa och fundera lite mer på några verser i taget hoppas vi att ledarscouterna ska få göra nya bibel-upptäckter och gå lite djupare in i texten. Här är vårt förslag hur ni kan utforma bibelstudiet:

Starta med en aktivitet i storgrupp, den föreslagna eller en egen. Dela sedan in er i mindre grupper och börja med en ice-breaker. Fortsätt sedan med frågorna. Förslag finns på hur bibeltexten kan delas upp i mindre avsnitt. Läs ett sådant avsnitt i taget. Detta kan göras enskilt, eller där ledarscouterna läser högt för varandra. Efter varje avsnitt tar ni en kort stund där var och en får tänka på vad som händer och förmedlas i texten. Dela sedan dessa tankar med varandra, är det något nytt ni lagt märke till, något som är konstigt, något som talat speciellt. Fortsätt sedan med nästa avsnitt på samma vis.

Som hjälp till er ledare finns några frågor och funderingar att utgå från. Var inte rädda för att grota ner er i en vers. Fastnar ni vid en vers kan ni gå till nästa, och gå tillbaka i mån om tid. Avsluta med dagens bön

Återsamlas i storgrupp efter ca 20 min, dela vad ni har diskuterat i smågrupperna och gå igenom dagens frivilliga utmaning. Ta en stund för gemensam bön och avsluta med UV-scoutbönen.

Tips! Kolla gärna med köket om ledarscouterna kan få eget fika till sin gemensamma samling.

Drama: Lovisa Wendefors

Illustrationer: Elise Catoni

Bibelstudier: Lina Boqvist, Erica Alfredsson, Kerstin Andrén

DRAMA – INVIGNING

Framför er nu står en helt vanlig UV-scoutkår. De är inte alltid så många, men det är en stadig och ordentlig grupp. Eller ja.. Det är väl lite si och så med det också, kanske. Men det är i alla fall dessa vi ska följa på förmiddagarna denna lägervecka. Jag kommer berätta om några händelser från den gångna terminen hos Holmeryds UV-scout. Men idag ska jag presentera dem! Först ut har vi Luna.

Luna: (Tittar ut över alla scouterna.) Hej! Oj, vad många det var som var här. (Ser nervös ut, men vinkar lite.)

Berättare: Luna har gått på scouterna sedan hon var sex år. Då började hon på mini-UV. Hon har gått i kyrkan innan hon var sex år också. Både i barnsångsgrupper och söndagsskola. Hennes mamma och pappa tycker att det är viktigt att man går i kyrkan. Gärna både måndag och söndag. Och helst några dagar till. Luna tycker det är roligt i kyrkan. Oftast i alla fall.

Luna: Ja, ja.. Har du pratat färdigt om mig nu?

Theo: Men det finns ju massor mer att säga. Luna är toppenbäst tycker jag! Berätta mer!

Berättare: Ehm.. Ja... Jag hade lite till. Luna är nio år.

Luna: Tio

Berättare: Tio? Nej, det kan inte stämma. Det står nio här på mina papper! (Börjar bläddra fram och tillbaka i manuset.)

Luna: Jag är tio nu. Jag var nio i våras när alla de där sakerna du ska berätta om hände.

Berättare: Jaha. Då så.. Du var nio år när alla berättelserna hände, men nu är du tio.

Luna: Precis! Det känns viktigt att alla vet det. Jag är mycket smartare nu när jag är tio.

Theo: Ja, det är hon faktiskt! (Gör tummen upp.)

Berättare: Okej. Ja, då vet vi det. (Stryker över i manuset och skriver tio istället.)

Berättare: Så... Okej. Luna är syskon med Maja. Har vi Maja här? (Maja tittar långsamt upp från sin telefon. Hon vinkar lite uttråkat mot gruppen innan hon tittar ner i telefonen igen.)

Berättare: (Vinkar åt Majas håll.) Maja är tretton år. Vad ska jag säga mer om henne då? Hon brukar vara lite sur sådär som tonåringar kan vara ibland.

Maja: (Tittar upp. Försvrar sig.) Det är jag väl inte alls det!

Luna: Joho, det är du visst det!

Maja: Nähä!

Berättare: Maja gillar sin telefon och att sminka sig och att fixa sitt hår. Egentligen skulle hon vilja färga håret blått. Eller grönt! (Spärrar upp ögonen.)

Luna: Det får hon inte för mamma!

Maja: Så orättvist! (Slår ut med händerna.) ALLA mina kompisar får färga håret. Mamma är sämst!

Luna: Nähä, det är hon inte alls det!

Maja: Joho, det är hon visst det. Så det så! Jag vet bättre än du för att jag är äldre än dig!

Luna: Nähää!! Det gör du inte alls det! (Maja räcker ut tungan, lite i smyg, och vänder ner ansiktet mot telefonen igen.)

Berättare: Luna och Maja är som syskon brukar vara. Men jag tror de tycker om varandra egentligen.... (Både Maja och Luna tittar ner i marken.) Oookej! (Stryker lite till i manuset.)

Berättare: Ja... En som Luna tycker om är i alla fall Theo. Det är han som står precis här. (Viftar mot Theo.)

Theo: (Theo vinkar glatt.) Hej allihop!

Berättare: Theo är också tio år... Eller?

Theo: Jajamän! Och jag fyller år i januari så jag var faktiskt tio redan i våras. Så jag har i alla fall varit lika smart hela tiden!

Berättare: Mmm... Jätte... smart..Theo är i alla fall en busig kille, som oftast är snäll! Vad ska jag säga mer... Jo, Theo går på scouterna, men annars går han inte i kyrkan. Hans mamma säger att hon inte gillar när det är för mycket "Jesus-prat". Fast Theo tror väl på Jesus? Eller?

Theo: Ja, det gör jag!

Berättare: Och förutom Theo så ska jag också presentera Ante.

Ante: (Vinkar. Håller i sin gitarr.) Tja!

Berättare: Ante är fjorton år och flyttade till Holmeryd i vintras. Han började på scouterna nästan med en gång. Han är bra på att spela gitarr och sjunga. (Ante spelar några ackord.) Våldigt trevlig är han också!

Ante: Äh, du kan va trevlig!

Berättare: Nä, men äsch då! (smickrad) Ja. I alla fall.. Såklart ska jag presentera ledaren för scoutgruppen också. Här har vi P-A. (vinkar mot P-A)

P-A: Hej, hej! (Vinkar)

Luna: Du kan väl inte heta P-A förresten? Det är väl inget riktigt namn?

P-A: Oj, oj.. Nej, det är väl inte det.

Luna: Vad heter du egentligen då?

P-A: Per Arne heter jag egentligen. Fast jag har alltid kallats P-A. Men ni kan få kalla mig något annat om ni hellre vill.. (Stressad och lite ängslig.)

Luna: JA! Vi kan kalla dig för Palle!

Berättare: Nä, men du är ju P-A! Det skulle bli jättekonstigt att börja kalla dig något annat nu.. Och jag orkar inte suddas mer i manuset. Det blir så kladdigt då!

P-A: Ja, det bestämmer du. Det är du som är berättaren.

Berättare: Då säger vi P-A.

P-A: Okej...

Luna: Okej då...

Berättare: P-A har varit scoutledare i alla tider. Han kan alla bibelberättelser och bibelord utantill.

P-A: Nä, men det stämmer nog inte riktigt. (Trummar lite på sin bibel och trycker glasögonen på plats.)

Theo: Gör det inte?

Berättare: Nä, nä! (Sur i tonen.) Då får jag väl stryka över i alla fall då! (Stryker över i manuset.)

Ja, ja, även om han vet mycket är han oftast lite osäker och ängslig. (Viskar och håller handen för så att P-A inte ska se eller höra.) Jag tror han har lite dåligt självförtroende...

Luna: Säg inte så!

Berättare: Ja... Om det inte står fler fel så är det nog det här gänget som kommer vara med i dramat i år då. Lite andra scouter är väl med någon gång också tror jag.

Luna: Imorgon kommer vi och berättar om våra scoutkvällar för er!

Theo: Det kommer bli AWESOME!

Maja: Så cringe!

Theo: Nej, det blir kul! Vi ses imorgon!

Ante: Synes!

P-A: Ja, vi får väl se hur det blir med det..

Berättare: Vi ses imorgon!

Luna – Good Bye Äppelpaj!

(Alla vinkar lite och lämnar scenen.)

DAG 1 – MOD ÄR ATT TRO

Hej på er! Nu ska jag berätta för er om Antes första kväll på UV-scout. Det var mitt i kalla och mörka februari. UV-scoutkåren i Holmeryd skulle ha mörkerspårning. Det har de alltid i början på året, eftersom det är riktigt mörkt och kusligt då! Och blött, vanligtvis, eftersom snön oftast brukar ha tinat bort. Mörkerspårningen brukar vara en riktig lång-kväll, och även den här gången var det extra tid på schemat. De skulle hålla på ända till klockan åtta! Trots att det var skola dagen efter!

Klockan sex en måndagskväll satt alla hopträngda i kårens vindskydd, med mössor och vantar på, och huttrade. Det var verkligen en kall kväll! Tur att P-A hade tänt en eld som de kunde värma sig lite mot.

(Ante står bredvid P-A, vid sidan av de andra, som sitter, och värmer sig mot en eld. Alla sneglar med jämna mellanrum mot hans håll och funderar över vem den nya killen är. Maja tittar mest, men försöker dölja det.)

P-A: God afton. UV-scout, ge lösen. Kristus har segrat!

Alla: (Ställer sig upp.) Vi kan segra! (Sätter sig ner.)

P-A: Usch, vilken ryslig kväll för mörkerspårning va? Tror ni vi klarar av det?

Theo: (Viskandes till Luna, som ett spöke.) Buuu!

Luna: (Fnissar.) Vi får väl se om vi klarar av det!

Maja: (Dunkar till på Lunas axel.) Schh!

Luna: Okej, okej. Vi lyssnar!

P-A: Ja, ja, nu får det bli som det blir. Hoppas i alla fall att ni har varma kläder på er, så att ni slipper frysa ikväll! Scout – Jag har bara vanliga gympaskor. Men jag har nog foppatofflor med mig också.

P-A: Nä, men det går inte för sig. Du kan inte ha foppatofflor nu.

Scout: Man kan alltid ha foppatofflor säger min pappa.

P-A: Jo men.. Jag ska kolla här i väskan om jag har något annat till dig. (Plockar fram vinterkläder till scout ur väskan.) Men först ska vi väl sjunga lite och så? Jag hade tänkt berätta nåt från bibeln. Jag vill inte vara till besvär. Jag lovar att det går jättesnabbt.

Luna: Ja, kör nu! Vi vill gå ut i skogen nu!

P-A: Ja.. Visst.. Fast allra först ska jag presentera en helt ny scout. Välkommen till oss Ante. (Applåderar lite tafatt själv. Alla andra bara tittar på Ante som vinkar mot gruppen.)

Ante: Tja!

P-A: Ante har precis flyttat hit och tänkte prova att gå på våra scouter. Vi får hoppas att det går bra och att han trivs.

Ante: Ja, det ska bli kul!

Scout: Var bodde du innan?

Ante: Jag bodde i Göteborg innan. Men

min farfar kommer från Kroatien.
Scout - Tror man på Jesus där? Annars får man inte gå på UV, faktiskt! (Tittar runt mot barnen runtomkring sig och söker medhåll.)

Luna: Alla får gå på UV-scout, faktiskt!

Scout: Har man nagellack där då?

Ante: Jag har det i alla fall.

P-A: Nej, nu tycker jag att det är dags för en liten sång.. Maja. Kan du inte komma fram och köra "Vi vill alltid vara vänner" med oss? Det kan väl passa nu!

Maja: (Spärrar upp ögonen. Vågar inte gå upp och sjunga när den nya killen tittar.) Nej alltså. Host host. Jag har ont i halsen.

P-A: (Orolig.) Du är väl inte förkyld hoppas jag?

Berättare: Maja hade egentligen inte alls ont i halsen. Hon vågade bara inte gå upp och sjunga när det var en ny kille som skulle titta på. Men det sa hon inte högt, såklart.

Maja: Eller nej. Inte ont i halsen. Ont i... munnen.. menar jag. Jag bet mig innan.

Luna: Gjorde du? Det har du inte sagt något om? Du kan ju prata menar jag...

Maja: (Stirrar argt på Luna.) Du kan snart inte prata om du inte du är tyst nu.

Luna: (Ropar.) P-A! Maja är dum mot mig!

P-A: (Ängslig.) Snälla söta nu allihopa.. Det var väldigt bra att ingen var förkyld!

Det är ruskigt mycket bakterier ute nu..

Theo: Är det? (Tittar oroligt runtomkring sig.)

Maja: Men åhhhhh (suckar.) Inte här fattar du väl?

Ante: Jag kanske kan sjunga och spela en sväng?

P-A: Ja, men så bra. Då löser det sig ju! (Tittar tacksamt mot Ante.)

(Ante ler, går fram och spelar en snabbversion av "Vi vill alltid vara vänner" när berättaren säger nästa replik.)

Berättare: Maja tyckte det var riktigt modigt att Ante gick fram och vågade sjunga sådär. Bra lät det dessutom! Så modigt att han vågade det allra första gången han var på UV.

Men hon fick också lite dåligt samvete för att hon själv inte vågat gå upp och sjunga. Varför vågade hon inte det? Var hon inte modig då?

P-A: Då kör jag min lilla text också då? Om det passar alltså? (Kollar på sitt armbandsur.)

Luna: Ja, kör nu!

P-A: Jag tar bara ett bibelord då, som vi kan ta med oss ut. (Tar upp glasögonen på huvudet och öppnar sin bibel.) Detta sa Jesus: "Känn ingen oro, tro på Gud och tro på mig" (Sätter glasögonen på plats igen). Det kan vi kanske försöka tänka på...

Theo: (Viskar till Luna.) Härligt! Jag är

inte ett dugg orolig! Det här kommer bli toppen!

(Bär ut bänkar och fram träd när berättaren säger nästa replik. Alla försvinner från scen förutom Luna, Theo och berättaren.)

Berättare: Nej, Theo var verkligen inte ett dugg orolig. Trots att det var helt becksvalt i skogen den där kvällen kände han sig verkligen modig. Han bestämde sig för att han och Luna skulle ta "en roligare väg" än den P-A hade stakat ut med reflexer och smålampor. Så de gick en helt egen väg i mörkret.

Theo: Kom igen, det blir kul! Vi kommer komma fram först och då VINNER VI!

Luna: Det är faktiskt ingen tävling Theo. Plus att vi missar de roliga stationerna på vägen.

Theo: Allt är en tävling, Luna! Och du hörde väl också vad P-A sa eller?

Luna: Vad då?

Theo: Han sa. "Känn ingen oro". Så vi behöver inte vara oroliga! Vi kan gå vilken väg vi vill! Plus att han säkert kör samma stationer som ALLA andra gånger, så det gör inget om vi missar dem.

Luna: Nä, det är väl sant i och för sig. Men vad du är duktig på att komma ihåg alla de där bibelorden. Ibland tror jag att jag har hört så många att allt bara blandar ihop sig uppe i hjärnan på mig.

Theo: Ja, men om till och med Gud har sagt att vi inte ska vara oroliga så behöver vi ju inte vara det. Det är lugnt!

Vi kan gå vilken väg vi vill!

Luna: Kanske det men... Jag tycker det är lite mörkt och läskigt här nu. Vi är verkligen helt själva... Kanske vi borde ta den riktiga rundan ändå? (Ryser och lyser runt sig med ficklampan.)

Theo: Nej, det vill inte jag. Det är roligt när det är läskigt!

Luna: Njaa... Inte när det är fööör läskigt.. (Försöker skärpa till sig.) Men du.. Tror du att den nya killen tyckte det var läskigt att komma till scouterna ikväll?

Theo: Näää. Det såg inte ut så. Han hade säkert varit på nåt sånt förut.

Luna: Jag tror att Maja tyckte han var snygg. Såg du hur hon tittade mot honom?

Theo: Gjorde hon?

Luna: Ja, typ hela tiden!

Theo: Jaha, det märkte inte jag..

Luna: Det gjorde hon i alla fall. Men du Theo.. Känner du igen dig nu? Jag ser inte riktigt vart vi är..

Theo: (Stannar och lyser runtomkring sig.) Jo, jag tror att vi ska gå hit. (Byter riktning lite grand.)

Luna: Du tror att vi ska gå hit...?

Theo: Ja.. eller.. Kanske vi ska gå hit... (Går lite åt ett annat håll.)

Luna: Nej, Theo. Vi kan inte bara gå hur som helst.

Theo : Johoo! Vi behöver inte vara oroliga. Gud är väl alltid med oss? Man kan väl göra lite som man vill då tänker jag!

Luna: Jo, men.. Man kan fortfarande gå vilse! Jag tror att vi kanske har gått vilse. (Båda stannar upp.)

Berättare: Ja, bland allt det mörka hade Luna och Theo gått vilse. Kanske var det inte extra modigt att gå en egen väg i mörkret.

Alla granar såg likadana ut. Det var verkligen tur att de hade gått igenom på scouterna om vad man gör när man är vilse. De ställde sig stilla vid ett träd och väntade. Det kändes som att de väntade i evigheter.

Theo: Alltså.. Du har ändå lite rätt. Det är faktiskt ganska läskigt här ute i skogen nu när vi inte vet vart vi är..

Luna: Vi har varandra i alla fall! I värsta fall får vi bo här nu. Jag kan bli en sån där häftig grottmänniska och samla pinnar och sånt! Och göra upp eld! Det blir toppen. (Drömmer sig bort.)

Berättare: Som tur var hade P-A redan vid första kontrollen registrerat att Luna och Theo var borta och alla hade börjat leta efter dem.

(Alla kommer tillbaka till scenen och letar och ropar efter Luna och Theo.)

Theo: (Svarar efter en kort stunds letande/ropande.) HÄR ÄR VI!

P-A: (Hittar dem.) Åh, Theo och Luna! Äntligen hittar vi er! HÄR ÄR DOM! (Ropar till de andra som också letar. De

kommer springandes mot dem allihop.)

Luna: Jag fryser!

Theo: Vad lång tid det tog för er att hitta oss!

P-A: Ja, ni hade gått långt åt fel håll. Tack Gode Gud att jag hittade er. (Knäpper sina händer och tittar uppåt himlen.)

Theo: Jag fattar inte. Du sa att vi inte skulle känna någon oro. Och du brukar säga att Gud alltid är med oss. Men vi gick vilse i alla fall! Och vi frös! Gud har inte varit här ett dugg.

Luna: Nej.. Då skulle han faktiskt hjälpt oss att hitta en riktigt häftig grotta!

P-A: Så.. Ni gick vilse med mening alltså?

Theo: Med mening och mening. Det var ju du som sa allt det där!

Ante: Men ni blev precis hittade. Så Gud var faktiskt med er!

P-A: Ibland kanske det är bra att vara lite orolig... Eller.. Nä. Gud är ju alltid med.. Jag tror jag ska berätta om "Det förlorade fåret" för er (Öppnar sin bibel).

Berättare: Så berättade P-A historien från bibeln om Herden som hade hundra får. Ett försvann och herden letade överallt tills han hittade det igen.

P-A: Jesus är som en sådan herde. En som aldrig slutar leta efter sina får, eller ja, människor då, som har försvunnit från honom eller aldrig hittat honom. Han vill att alla ska tro på honom.

Luna: P-A är också som en sådan herde tycker jag (Ställer sig framför de andra i scenen och pratar mot publiken). För han letade ända tills han hittade oss. Och sen fick vi dricka varm choklad i kyrkan tills mamma och pappa kom och hämtade oss. Jag lärde mig faktiskt en sak den där kvällen! Att Gud alltid är med mig. Och att vi inte behöver vara oroliga. Han är alltid med, liksom. Han hjälpte oss där i skogen, så att vi blev hittade.

Theo: (Tar också ett kliv fram och pratar mot publiken.) Tråkigt att man inte kan göra vad som helst och ändå bli räddad av Gud.

Luna: Nä, det funkar väl inte riktigt så.. Fast tur då i och för sig att Gud alltid fortsätter leta efter mig! Och oss! Berättare – Och så gick det till den där första av Antes scoutkvällar. När han, fast att han var helt ny, vågade gå fram och sjunga och spela för hela UV-kåren. Det var också den där kvällen då Luna och Theo kom bort, med mening, eftersom Theo fått för sig att Gud alltid räddar alla ur allt. Kanske han och Luna var lite väl modiga? Tack och lov blev de hittade igen.

Tack för idag!

Luna: Good Bye Äppelpaj!
(Alla lämnar scenen.)

Bibeltext: Det förlorade fåret, Lukas 15:1-7

Samtalsfrågor

- Vad hände i dramat?
- P-A berättade om det förlorade fåret som kom ifrån sin flock, likt Theo och Luna som gick vilse. Har du gått vilse eller kommit bort någon gång, hur kändes det?
- Har du varit ny någon gång? Hur kändes det?
- Temat för lägret är "att vara modig", precis som Ante när han kom till UV första gången. Vad innebär det att vara modig? Har du varit modig någon gång?
- Varför tror ni att herden i berättelsen gav sig ut för att leta efter det borttappade fåret? Han hade ju trots att 99 får kvar? Hur farligt tror ni det var att ge sig ut att leta?

Minnesvers

Jesus sa: "Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig."

Johannes 14:1

- P-A hade sagt "Känn ingen oro, lita på Gud"
- Är det okej att vara modig på fel sätt? Har ni varit övermodiga någon gång. Gjort sådant som ni vetat var farligt och kanske även förbjudet av vuxna? Vad hände då?
- Vad innebär det att vara modig?
- Kan tron på Gud hjälpa oss att vara modiga? Blir man modigare om man tror på Gud?

Chiffer

Scoutchiffer (Chiffernyckel: sida 59)

Tt Cu To

Su Ot

Cc Tu Us

To Os Oc

Tt Cu To

Su Ot

Oo Uc Cc

Patrullaktivitet

Vägle en som blundar med
röstkommandon.

(Lita på Gud trots att han inte syns)

Dagens Bön

Tack Jesus att vi alltid kan be till dig.
Att du hör våra böner och är nära oss.
Hjälp oss att se och ta hand om varandra
så att ingen känner sig utanför.
Låt vår tro på dig växa lite varje dag.
Vi vill också be för...

Amen

LEDARSCOUTSFÖRDJUPNING

Intro/aktivitet:

Hitta en gemensam nämnare med alla
i gruppen. T.ex. "alla är ledarscouter".
Försök hitta så många som möjligt.

Samtal i smågrupper

Bibeltext: Luk 15:1-17

(det förlorade fåret)

Icebreaker:

Berätta om någon/något du saknar
Här är exempel och funderingar och
frågor som du som ledare kan ha med
dig i samtalet:

Var det något ni fastande för i Dramat?

Vers 1-2:

De som syndat höll sig nära Jesus medan
de välutbildade kritiserade honom. Är
det lätt att se ner på andra p.g.a. deras
brister? Vad krävs för att våga göra som
Jesus, att umgås med de utstötta?

Vers 3-4:

Luna och Theo gick vilse, likt fåret i
liknelsen. På vilket sätt får vi lita på att
Jesus är som herden och hela tiden vakar
över oss? Hur kan vi bli mer som Luna
och Theo som vågar lita på att Gud är
med och att de till slut blir hittade?

Vers 5-6:

Herden säger när han kommer hem
"gläd er med mig!". I de första verserna
hade fariseerna och de skriftlärdade svårt
att glädjas med syndarna som fick umgås
med Jesus. Hur formar vi en god miljö
där vi får glädjas med varandra?

Vers 7:

Vad menar Jesus med detta? Hur tar vi
med oss detta i vardagen? Hur är det att
tro idag? Vad är tro?

Frivillig utmaning: Fråga en ledare om
det finns något som du kan hjälpa till
med?

ANTECKNINGAR

[illegible]

DAG 2 – MOD ÄR ATT VARA PÅLITLIG

En måndagskväll i mars skulle patrull Igelkotten, ja, det är så Luna och Theos patrull heter, pyssla mosaikkors. Har ni pysslat mosaikkors någon gång? Det är väldigt pilligt. Först måste man klippa ut ett kors i kartong, och sen ska man limma på små, små mosaikbitar. Det är som mini-kakel, nästan, som ska limmas på kartongkorset. Vill man kan man också limma på ett lädersnöre och hänga korset i UV-scoutskjortan, eller nåt annat smart. Sådana kors skulle i alla fall pysslas denna scoutkväll. Och Luna, som har väldigt svårt för pilliga saker, var ganska snart irriterad.

Luna: Arrrhggg, det funkade inte! (Kastar korset åt sidan.)

Theo: Men Luna! (Hämtar korset.) Det är väl inte så noga heller. Du måste ju inte använda det till någonting. Gör ett riktigt fult istället så kan du ge det till Maja sen! Då kanske hon blir arg. Det brukar vara roligt!

Luna: Men jag vill att det ska bli fint! Jag vill också ha mitt kors på skjortan så som Maja har. Och hon gjorde sitt när hon var lika gammal som jag.

Theo: Gjorde hon? Det där blå hon har på skjortan? Eller, ja, förr i tiden då. När hon hade skjortan på.

Luna: (Irriterad och lättstött.) Ja, det gjorde hon!

Theo: Wow, vad duktig hon var!

Luna: Men åh!! Jag har lim på hela fingrarna! (Demonstrerar hur de klibbar ihop sig.)

P-A: Hur går det med korsen, barn?

Scout: Titta, vad fint mitt blir! (Visar stolt.)

Theo: Mitt blir också ganska bra idag, faktiskt.

Luna: (Lägger huvudet mot bordet.) Jag hatar att pyssla!

P-A: Så, ja, Luna. Så illa kan det väl kanske inte vara? Eller? (Orolig ton.)

Luna: Titta på det! (Visar.)

P-A: Oj, oj. Nä.. Det.... Kanske går att rädda?

Scouten med många kors: Titta, vad många fina jag har hunnit göra då?

Berättare: Ja, en av scouterna i patrull Igelkotten var en riktigt duktig pysslare. Hon hade hunnit göra fyra kors redan. Tre av dem var sådana man hängde på skjortan. Ett av dem var i samma, fina blå färg som Maja hade på sitt. Det där som Luna tyckte var så fint. Hon kände sig otroligt avundsjuk när hon tittade på alla korsen scouten hade framför sig. Varför skulle hon få ha så många kors när Luna inte ens hade ett. Återigen tittade hon på sitt kors, som nu gått av på mitten. Ja, nog var hon avundsjuk allt.

Luna: Jag vill inte pyssla mer!

P-A: Nä, det måste du inte. Du kan lyssna när jag berättar dagens bibelberättelse istället. Idag ska det handla om den förlorade sonen (Tar upp glasögonen på huvudet och öppnar sin bibel).

Theo: Hur kan man förlora en son? Det är väldigt slarvigt att tappa bort sina barn. Eller var det inne i Ullared? Där kan man verkligen förlora sina barn. Det är superstort! Fast då var barnet säkert på leksaksavdelningen i så fall!?

P-A: Nja, nu var det inte en förälder som slarvade bort sitt barn inte. Och inte inne i Ullared heller. Hehe.. Ullared fanns inte på bibelns tid. (Skrattar lite nervöst.)

Theo: Okej... Vem slarvade bort sin son då?

P-A: Nej, alltså. Det är en liknelse. Jesus berättade för folket om en man med två söner. Den ena av dem ville ha ut sitt arv, alltså hälften av pappans alla pengar. Sen ville han bege sig iväg och hitta på en massa grejer för pengarna.

Luna: Jag hade också gärna velat bege mig iväg och hitta på en massa andra grejer.

P-A: Sonen gav sig av utomlands och hade en härlig tid då han använde upp alla pengarna. Men sen blev det hungersnöd i landet där han var.

Scouten med många kors: Åhh... Jag är också hungrig! Jag vill äta nu!

P-A: Jaha... Ja, men.. (Sätter glasögonen på plats igen.) Jag berättar från bibeln nu. Scouten med många kors – Jo, fast den kan jag redan. När det blev hungersnöd fanns det ingen mat i det nya landet där sonen var. Så han ångrade sig och åkte hem till sin pappa. Pappan förlät honom för att han stack. Alla var glada. Så.. får jag gå och fika nu? Jag har ju redan pysslat massor!

P-A: Jaha.... Ja.. Ja... gå du och fika då... Den andra patrullen är där ute. Men vi andra kan väl komma snart kanske? (Tittar mot patrullen.)

Theo: Ja, jag är inte färdig än.. Jag vill pyssla mer.

Luna: Jag går inte om inte Theo går.

P-A: Okej.
("Scouten med många kors" lämnar scenen och sina kors kvar.)

P-A: Ja. Så.. (Tar upp glasögonen på huvudet).. när sonen kom hem och ångrade sig förlät alltså pappan honom för att han hade slösat bort alla pengarna.

Theo: Ja, det var ju bra. Min pappa förlät mig också en gång när jag slösat bort en massa pengar i ett spel.

P-A: Oj, då. Det får man inte göra..

Theo: Nä, men det var ju inte ens meningen. Den där sonen i din berättelse slösade ju bort allt med mening. Fast att han inte ens var i Ullared.

P-A: Ja, det är sant. Och ångrar man sig kan man alltid bli förlåten. (Sätter på sig glasögonen igen. Tittar sig oroligt omkring.) Jag ska nog bara gå och kolla så att hon kom ut till de andra. Jag kommer tillbaka snart.

Barnen: Okej.
(P-A lämnar scenen.)

Luna: Så orättvist att hon får ha så många kors och jag inte får ha nåt! (Sitter med armarna i kors och plutar med munnen.)

Theo: Tja, nu har hon ju faktiskt gjort alla korsen så.. Så orättvist är det faktiskt inte.

Luna: Jo.. Det är det visst.

Scout: Du kan väl ta ett? Hon har säkert massor sen förra gången vi pysslade såna här kors. Hon använder väl inte alla dem heller?

Luna: Gör hon inte?

Scout: Nä, vad skulle hon ha alla dem till?

Luna: Nä, det är klart...

Theo: Man får faktiskt inte ta från någon annan...

Luna: Men hon har ju så många! (Pillar och tittar på korsen.) Hon kanske inte ens märker om ett skulle vara borta.

Theo: Det är ingen bra idé, Luna.

Berättare: Hur mycket Theo än försökte övertyga Luna om att det var en dålig idé kunde hon inte kunde låta bli. Hon tog det blå korset. Det där som var så likt Majas. Och när pysselkvällen var slut verkade scouten som hade pysslat korset inte ens märkt att det var borta.

Luna: Åh, vad jag är glad över mitt fina kors!

(Luna lämnar kyrkan, med sitt kors i handen, och börjar gå hemåt. Alla andra tar med sig sina kors och lämnar scenen. Pysselgrejerna plockas snabbt bort och bord och stolar täcks med ett skycke/ presenning. Luna blir själv kvar på scen där hon går långsamt.)

Berättare: Men hon var inte glad särskilt

länge. När hon började närma sig sitt hus, efter att ha gått hem från kyrkan, började det kännas som att det gjorde ont i kroppen. Hon fick riktigt dåligt samvete. Hon skämdes.

Luna: Jag kan inte fatta att jag har stulit ett kors! Jag kan inte fatta att JAG är en tjuv! Gode Gud, snälla fixa detta åt mig! (Knäpper händerna och ber.)

(Alla i patrullen går tillbaka till scenen och sätter sig återigen runt bordet. "Scout" som sa till Luna att ta korset är inte på scouterna denna kväll och saknas därför.)

Berättare: Veckan efter på scouterna grät scouten som hade pysslat korset. Hon hade varit i kyrkan en bra stund före alla andra och letat efter det kors hon trodde att hon hade glömt där. Hon hade inte hittat det.

P-A: Sååå.. Det saknas alltså ett kors. Är det någon här som vet vart de kan ha tagit vägen?

(Ingen svarar och alla tittar ner i bordet eller åt något annat håll bort från P-A.)

Berättare: Luna blev nervös och orolig när P-A ställde frågan. Hon hade gömt korset inuti nya testamentet i sin UV-scoutskjorta. Kanske Gud skulle kunna göra ett under och trola bort korset på något magiskt sätt? Det hade varit toppen just nu!

P-A: (Tar upp glasögonen på huvudet och öppnar sin bibel) "Den rättfärdige drabbas av mycket ont, men Herren räddar honom från allt". Så står det i Psaltaren 34 vers 20. Är det säkert att

ingen vet vart korset tog vägen?
(Sätter på sig glasögonen igen. Tittar granskande ut över gruppen.)

Theo: Det var jag.
(Luna ser chockad ut.)

P-A: Det var du?

Theo: Jag tog korset.

P-A: Du tog korset?

Theo: Ja, jag tog korset.

P-A: Varför tog du korset?

Theo: Jag vet inte, jag bara gjorde det.

Berättare: Theo ljög. Han hade inte tagit något kors. Luna andades ut. Hon tyckte att Theo var så modig som erkände! Fast nu var det ju inte Theo som hade tagit korset, så Luna kände sig samtidigt väldigt feg som själv inte vågade erkänna.

Fast hon tyckte det var väldigt skönt att slippa vara tjuven.

Luna: Det var dumt Theo.. Man får faktiskt inte ta saker.

Theo: (Tittar lite förvånat mot Luna.)
Nä, man får ju inte det. Det är därför jag erkänner nu.

P-A: Vad bra att du berättar Theo!
Scouten med många kors – Du måste lämna tillbaka det! Det var mitt finaste!

Theo: Okej... Jag tar med det nästa vecka.. Jag har inte med det idag.

P-A: Jag tror att jag måste ringa dina föräldrar om det här Theo. Man får inte ta andras saker.

Theo: Ringa mina föräldrar? (Mer osäker, plötsligt.)

P-A: Och så kan vi kanske ha en liten pratstund efter scouterna ikväll?

Theo: (Orolig) Jaha... (Tittar mot Luna.)

Berättare: Den där känslan Luna kände - att hon var lättad över att slippa vara tjuven. Den släppte så fort hon såg hur orolig och ledsen Theo blev när P-A sa att han skulle ringa Theos föräldrar. Det fick Luna att må ännu sämre än vad hon nyss gjorde. Hur hade hon kunnat skylla tjuvandet på Theo? På hennes Theo? Som att det inte räckte med dåligheter redan, så var hon nu en dålig kompis också.

(Alla lämnar bordet och låtsas göra en aktivitet, t.ex. en lek. Luna står vid sidan av och stirrar rakt fram.)

Hon skämdes över att hon var en så dålig kompis, och det kändes som att korset i fickan blev tyngre och tyngre att bära ju mer av kvällen som gick. När de bad UV-scoutbönen tillsammans, som de alltid gör som avslutning, kunde hon inte vara tyst länge. Erkännandet kom ut av sig självt.

(Alla står med knäppta händer. De har precis avslutat bönen.)

Luna: (Gråt i rösten.) Det var jag.

P-A: Vad sa du Luna? Jag hör lite dåligt.

Theo: Hon sa inget. Eller hur Luna?

Luna: Jag sa att det var jag! (Höjer rösten, men har fortfarande gråt i den.)
Det var jag som tog korset! (Plockar fram det ur UV-scoutskjortan och ger det till tjejen som pysslade det.)

Scouten med många kors: Hm.. Det är faktiskt mitt. (Rycker åt sig korset.)

Luna: Jag vet! (Gråter.) Förlåt. Jag... Ville så gärna ha ett sånt kors, men kunde inte göra ett eget. Jag vet att det var fel att ta det. Förlåt. Förlåt, det var inte meningen. Scouten med många kors – Det var det ju! Du visste att det var fel att ta det men du gjorde det ändå. Du är elak! Du är en tjuv!

Theo: Nähä! Nån tjuv är hon faktiskt inte. Hon erkände dessutom!

P-A: Oj, oj. Det här var lite svårt det. (Orolig i rösten.) Det var bra att du erkände Luna. En sak som inte var så bra var att du erkände innan Theo. Ljuga är aldrig bra. Inte för att skydda sin kompis heller.

Theo: Förlåt.

Luna: Nej, skäll inte på Theo. Det är jag som gjorde fel. Och förlåt Theo för att jag sa att det var du! FÖRLÅT! (Gråter igen.) Det är mina föräldrar ni ska ringa!

Theo: Du behöver inte be mig om förlåtelse. Det är klart jag står upp för dig! Du är ju min bästa kompis! (Kramar om Luna.)

P-A: Jag tror inte jag behöver ringa dina föräldrar. Jag tror att du har fått ditt straff redan.

Berättare: Jo, visst hade Luna lidit för det hon gjort. Hela veckan hade hon mått dåligt över att hon tagit korset, och hela kvällen hade hon skämts ännu mer över det hon gjort. Speciellt efter att Theo tog på sig skulden.

Scouten med många kors: Vet du vad. Det var inte så fint som jag mindes att det var. Du kan få det om du vill.

Luna: (Tittar upp med lyckliga ögon.) Menar du det? Får jag korset?

Scouten med många kors: Ja, du vill ha det mer än jag. Och du bad om förlåtelse. Om den där pappan i Bibeln kunde förlåta sin son som slösat bort alla hans pengar, då kan jag förlåta dig också.

P-A: Tänk så bra det blev alltsammans!

Luna: Tack så hemskt mycket!

Scouten med många kors: (Kramar Luna.) Så, ja. Var inte ledsen mer. Allt är förlåtet nu. Ta inget igen bara!

P-A: Det var ett bra tips! I UV-scoutlagen står det att en UV-scout är rädd om sina och andras saker, men även att en UV-scout är pålitligt och håller sig till sanningen. Vilken tur att vi kan det nu!

Berättare: Och så gick det till den där veckan i mars när Luna tog ett kors, skämdes, skyllde på Theo och till slut erkände att det var hon som hade tagit det. Aldrig hade hon mått så dåligt någon gång, varken före eller efter det. Hon kommer aldrig att ta något någonsin igen, men hon är väldigt glad för det blåa kors hon nu har hängande på sin UV-scoutskjorta. Och hon är så glad över att hon var modig nog att erkänna att det var hon!
Tack för idag!

Luna: Good Bye Äppelpaj!
(Alla lämnar scenen)

Bibeltext: Den förlorade sonen, Lukas 15:11-32

Samtalsfrågor

- Vad hände i dramat?
- Hur känns det att vara avundsjuk?
- Vad kan man göra när man börjar känna avundsjuka eller för att inte bli avundsjuk?
- "En UV-scout är pålitlig och håller sig till sanningen"
- Är det svårt att alltid hålla sig till sanningen?
- I berättelsen om den förlorade sonen berättas det om hur sonen skämdes över allt han gjort och knappt vågar komma hem och berätta det för sin pappa. Men pappan älskade sin son över allt annat och förlät honom utan tvekan.
- Kan man förlåta vad som helst? Vad har du svårt och lätt att förlåta?
- Theo säger att han stal korset för att Luna inte skulle få skulden.
- Är det okej att göra medvetet fel/ vara modig på fel sätt? Har ni gjort något liknande någon gång? Vad hände då?

Minnesvers

Jesus sa: "Ty om ni förlåter människorna deras överträdelse skall er himmelske fader förlåta er"

Matteus 6:14

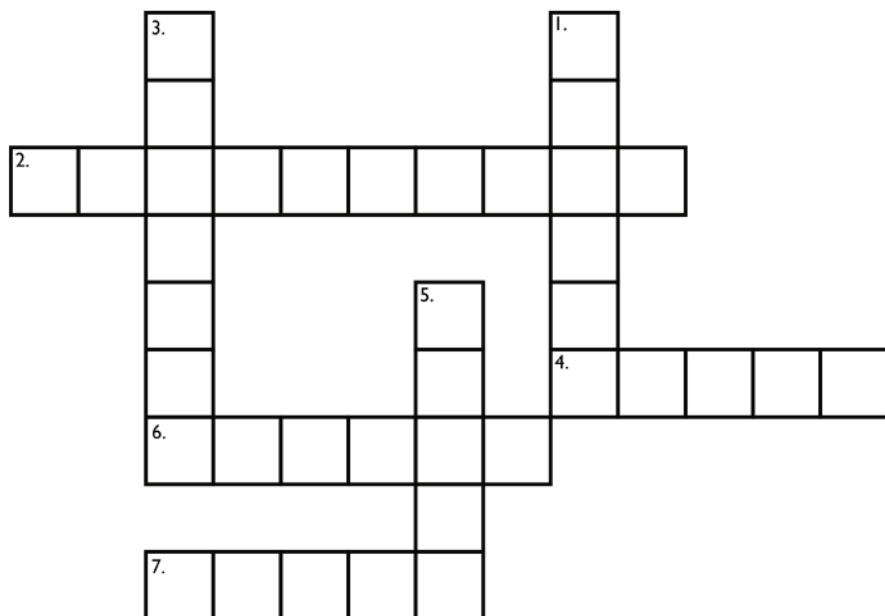
- Hur känns det att bli förlåten?
- Räckte det att Luna bad till Gud om förlåtelse för att hon stulit korsett? (eller måste man be om förlåtelse till de man gjort fel emot också?)
- I Matt. 6:14 står det "Om ni förlåter människorna deras överträdelse skall er himmelske fader förlåta er." Vad är svårast, att förlåta eller att be om förlåtelse?
- Vad innebär nåd? (Till ledaren: lägg diskussionen på patrullens nivå. För de äldre scouterna kan ni diskutera skillnaden mellan nåd och förlåtelse.)

Dagens Bön

Tack Jesus att vi kan lita på att du vill oss väl.
Att du vill möta oss med
din kärlek varje dag, precis där vi är.
Hjälp oss att vara personer som man kan lita på
att tala sant och alltid göra vårt bästa.
Vi vill också be för...

Amen

Chiffer

1. Vilken aktivitet hade de på UV den här kvällen?
2. När man har gjort något dumt måste man be om...?
3. Vad var korsen gjorda av?
4. UV-scouter, ge...!
5. Om man inte ljugar utan talar sanning, då är man...?
6. När man tycker om någon känner man...?
7. Veckans drama handlar om att vara...?

Patrullaktivitet

Surra ditt eget kors med hjälp av två pinnar och surrgarn, alternativt fläta ett kors med paracord-band. Fäst på skjortan eller i lägret.

LEDARSCOUTSFÖRDJUPNING

Intro med alla

Intro/aktivitet: Snappa näsduk

Samtal i smågrupper

Bibeltext: Luk 15:11-32

(Den förlorade sonen)

Ice-breaker: Nämn 2 favorit-resemål
Här är exempel och funderingar och frågor som du som ledare kan ha med dig i samtalet:

Var det något ni fastande för i dramat?

Vers 11-13:

Sonen tar ut sitt arv från fadern och reser långt bort. (Att ta ut sitt arv på den tiden är nästan som att önska sin fars död.) Gud skapade oss med en fri vilja. På vilket sätt styr samvetet dig? Han gör tvärtemot vad fadern egentligen tänkt. Vad händer när vi vänder oss från Gud?

Vers 14-19:

Landet hamnade i nöd och sonen tog det jobb som enligt samhället var minst värt. Sonen kände nog som Luna, en otrolig skuld och ville be om ursäkt. Varför behöver vi förlåta andra? Vad händer med oss när vi förlåter?

Vers 20-24:

Fadern ser honom komma från långt håll. Antagligen har han spanat och väntat varje dag sedan sonen reste. Fadern springer mot honom i glädje över att sonen är hemma! (Enligt den judiska traditionen var det inte passande att män

sprang) Hur tror ni Gud känner när vi vänder oss till honom? Är det svårt att vända sig till Gud i situationer man vet att man gjort fel?

Vers 25-31:

Läs Efesierbrevet 5:2. Varför kunde inte brodern glädjas över att den förlorade sonen var hemma igen? Gjorde sonen rätt i att stanna hemma trots att han kände av ilska och avund? Varför hade sonen som stannade hemma svårt att se fördelarna med att vara kvar hemma?

Vers 32:

Fadern älskade båda sina söner trots allt som de hade gjort, både bra och dåligt. Hur kan vi ta till oss det i våra liv idag? På vilka sätt kan vi, med Guds hjälp, göra skillnad i människors liv? Fundera över skillnaden mellan förlåtelse och nåd? Hur ska vi förstå och kunna leva i Guds nåd? Vad händer när vi gör medvetet fel mot andra människor eller Gud?

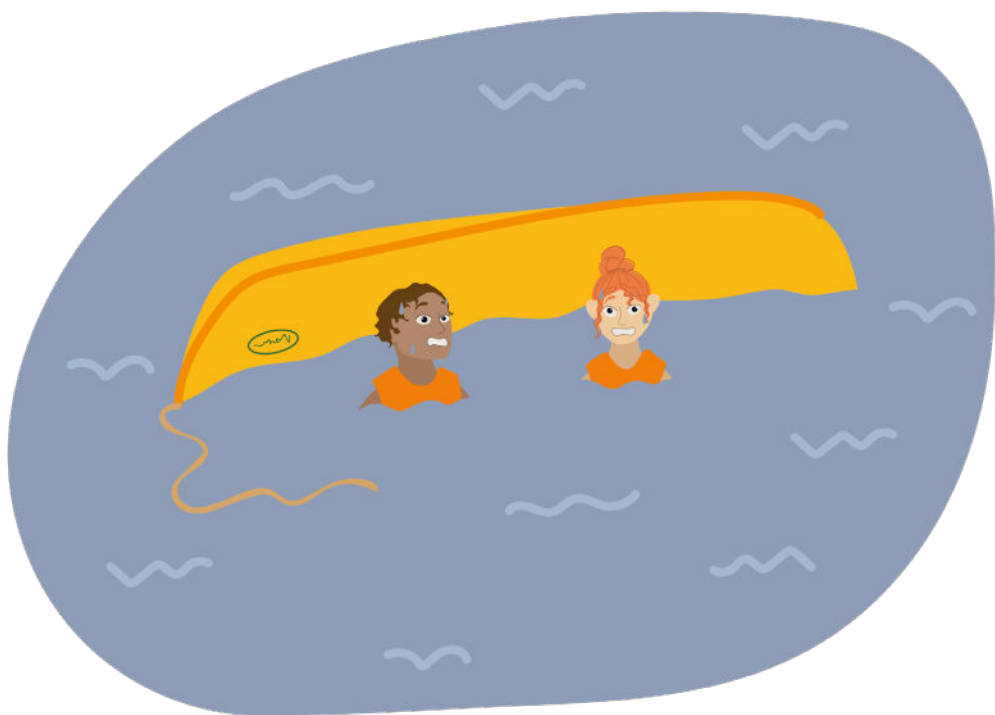
Frivillig utmaning:

Fadern gjorde fest för den hemkomna sonen. Hitta på någonting för att skapa lite feststämning i byn

ANTECKNINGAR

[illegible]

DAG 3 – MOD ÄR ATT VÅGA

En lördag i slutet på april skulle det vara UV-hajk. När det är UV-hajk i Holmeryd börjar man alltid vid lunch med att grilla korv och pinnbröd. Luna älskar pinnbröd! Hon brukar äta minst tre stycken! I alla fall de gånger man får äta minst tre stycken. Ibland äter hon de som blir för svarta också, de som de andra inte vill ha.

När alla är mätta och glada är det dags för någon slags aktivitet, och denna gång skulle de paddla kanot! Eller egentligen skulle de hoppa i vattnet, från kanoten, och bli räddade upp i en annan båt. Det är tydligen bra att ha övat på det någon gång.

Luna var inte särskilt glad denna hajk. Hon är rädd för vatten! Sådär rädd att det känns som att benen blir gelé och man får en tung och stor klump i magen.

Luna: Måste jag vara med?

Maja: Men seriöst? Måste du vara så mesig? Det är ju roligt ju!

Luna: Jätteroligt.. (Ironisk och svajig på rösten.)

Theo: Vi kan åka tillsammans i en kanot Luna. Då är jag med dig hela tiden.

Luna: Jo, fast.. Tänk så trillar jag i!

Theo: Jag tror att det var meningen att vi ska trilla i? Med kläder och flytväst och alltihop?

Luna: Va??? Ska vi trilla i MED MENING?

Maja: Alltså. Ibland fattar du ju ingenting? Det är liksom det vi ska göra idag?

Luna: Men jag vill inte trilla i med mening eller inte med mening!.. Jag vill inte trilla i oavsett mening!

Theo: Ta det lugnt Luna, jag är ju med dig! "En UV-scout är en bra kompis och gör sitt bästa!".

Luna: Men hallå? Det är KALLT i vattnet också! Det är inte ens maj än!

P-A: Nä, fast.. Man kan faktiskt råka trilla i vattnet även när det inte är sommar och varmt. Det är därför man behöver öva på det. Men jag är här hela tiden. Om jag inte har trillat i själv då förstås... (Lika orolig han.)

Luna: Du är faktiskt också rädd för vatten!

P-A: Rädd och rädd. Jag har respekt för vatten. Det är skillnad!

Luna: Jag har också respekt för vatten i så fall.

Theo: Fast.. Behöver man verkligen isdubbar då?

P-A: Man kan aldrig vara nog så säker.

Maja: Jag tänker köra båten! Fattar ni hur lång tid det tar att sminka sig såhär? Det tänker jag inte paja. Ante kan väl ta en kanot först, så kan jag plocka upp dig i båten sen!

Ante: Nä, men.. vi kör väl i samma kanot Maja? Eller så tar jag båten så jag kan rädda dig?

Maja: Jag behöver minsann inte räddas! Fast jag kanske vill ha en egen kanot så

jag kan knuffa omkull dig.

P-A: Inget knuffande i kanoterna.

Maja: Men vi skulle ju trilla i vattnet?

P-A: Jo, men ni får inte knuffa i varandra. Man får hoppa i när man är redo. Annars blir det farligt! (Ängslig.)

Luna: Jag vill inte ha en egen kanot! Jag måste ha Theo med mig. Vi kör väl ihop Theo? Väl?

Theo: Ja, såklart!

Ante: Jag kanske måste ha Maja med mig också? (Blinkar lite flirtigt åt Majas håll.)

Maja: (Tittar bort.) Nä, jag ska ha en egen kanot. Eller nä. Jag tänker inte blöta ner mig så jag ska ha båten! Så kan jag rädda alla när de ramlar i. Snälla P-A! Då kan du stanna på stranden och se så att inte småungarna ramlar i från land.

P-A: Stanna på stranden.. Ja, det låter som en väldigt bra idé faktiskt Maja. Tack Gode Gud! (Torkar svett ur pannan.)

Maja: Yes! Då kör vi!
(Ante tar en kanot och åker ut på vattnet. Maja sätter sig båten och ror.)

Maja: Så! I am ready! Du kan hoppa i när du är tillräckligt modig.

P-A: Tänk på bibelordet vi läste på andakten där Jesus sa: "Min frid ger jag er. Låt inte era hjärtan oroas och tappa inte modet" Det kan vi faktiskt behöva tänka lite extra mycket på nu, allihop. Ingen oro nu! Han är med! (Orolig.)

Ante: Det är lugnt P-A! Då kör jag nu då? Räddar du mig Maja sen?

Maja: Haha! (Lite ondskefullt skratt.) Vi får väl se!

Ante: (Hoppar i vattnet.) Åh, fy! Kallt. Kallt. Kallt. (Huttrar och fryser. Plaskar runt.) Rädda mig nu då!

Maja: Jaha? Okej.. Hur då?

P-A: Dra upp honom då! (Ropa i falssett.)

Maja: Jaa.. Ja, ja. Okej!
(Båten rör sig mot Ante. Maja drar upp honom ur vattnet upp i båten.)

Ante: Åh, fy vad jag fryser. (Huttrar och håller om sig själv.)

Maja: Här. Ta min handduk! (Ger Ante en handduk.)

Ante: Åh, tack snälla Maja!

Berättare: När Ante tackar Maja för handduken rodnar hon och tittar bort. Kanske hon gillar honom lite någonstans ändå?

(Ante drar handduken runt sig.)

Maja: Då tar vi dig till land.
(Ror in till stranden. Ante sitter så han drar kanoten bakom dem. Vid stranden går Ante ur båten.)

Luna och Theo nu då! Ta en kanot tillsammans kiddos!

(Tittar mot Luna och Theo. Luna står väldigt stilla och stirrar mot vattnet. Hon "vaknar upp" och rör sig igen.)

Luna: Nope! Jag vägrar. (Håller armarna i kors.)

Theo: Men Luna, har du ändrat dig nu? Vi skulle ju köra tillsammans! Kom igen! Det blir mycket roligare om du också är med!

P-A: Tyvärr behöver alla testa idag Luna. Det finns regler och sånt där som gör att vi måste. Titta på Ante – han.... Kom upp.. ändå.. Det var väl bra? Det är viktigt att kunna ta sig upp om man ramlat i. Och vi ska på kanotutflykt i sommar sen. Då behöver vi ha gjort detta innan.

Luna: Ska du säga! Själv går du inte ens nära vattnet! Och såg du hur kallt det var eller? Ante fryser ju ihjäl!

(Ante står på stranden och huttrar, fortfarande med handduken runt sig.)

Ante: Nej, det är lugnt! Det var... kul.. (ser inte ut som att det är lugnt)

Theo: Ja, där hör du! Det blir kul! Vi löser det! Vi kan stå upp och svaja i kanoten tills vi ramlar i? Det blir AWESOME!

Luna: Nope! (Håller armarna hårdare i kors.)

Theo: Men snälla.. (Lugnar sig.) Jag vågar inte heller själv...

Luna: Men.. (Viskar mot Theo.) Jag... vågar inte... Tänk så kommer jag inte upp igen. Vad händer då?

Theo: Jag hjälper dig upp. Jag tar upp dig före mig själv. Jag lovar! Snälla, snälla Luna! Det blir inte samma sak utan dig!

Luna: (Gråtfärdig.) Jag vet inte om jag vågar ändå.

Theo: Okej... Jag.. får väl köra själv då.. (Ledsen och besviken. Börjar gå mot kanoten.)

Maja: Hur mesiga är ni då? Kom igen.

Theo: Jag kör själv! Du får rädda mig när jag ramlat i.

Maja: Okej.

Berättare: Luna kände med en gång att klumpen släppte lite från magen. Hon behövde inte trilla i vattnet om hon inte ville. Men även om hon kände sig trygg igen var det som att en annan känsla tog över inuti henne. Svek.

Kunde hon låta Theo trilla i själv? De som hade bestämt att de skulle göra det tillsammans.

Luna: (Mot himlen.) Gode Gud, snälla var med mig nu! (Vänder blicken mot Theo och ropar.)
Nä, okej. Jag är med! (Tar ner armarna och börja gå efter Theo.)

Theo: Är du med? Tack, snälla, snälla Luna! Jag tror inte jag hade vågat utan dig!

Luna: Ja, vi kör. Kom igen nu innan jag ångrar mig!

Berättare: (Luna och Theo gör det som berättaren berättar.) Visst var Luna modig som gav sig ut i kanoten, när hon egentligen inte vågade. Hon och Theo åkte ut på vattnet. Tillsammans hoppade de i vattnet när Maja sa till. Theo lät Luna räddas upp i båten innan han själv

också drogs upp, trots att han själv inte gillade att ligga i det kalla vattnet han heller. De fick varsin handduk och satt och huttrade när de åkte tillbaka mot land. (Theo sitter så att han drar kanoten bakom båten.)

Theo: Tack snälla Luna för att du följde med ut!

Luna: Ja... Jag kunde inte lämna dig ensam..

Theo: Jag är väldigt glad för det. Det var mycket lättare när du också var med. Och mycket roligare! Fatta att vi har badat idag! I April! Det är nog rekord!

Luna: Ja, det gick faktiskt bra... Fast..

Theo: Fast vad då?

Luna: Jag kommer aldrig göra det igen!
Theo – Haha, inte jag heller!
(Framme vid stranden. Maja förtöjer båten. Alla kliver ur båten upp på land. Maja ställer sig bredvid Ante, på lite lagom avstånd.)

P-A: Oj, oj, oj. Det där trodde jag aldrig!

Luna: Vad då?

P-A: Att du skulle våga dig ut i kanoten. Det får mig faktiskt att tänka på en bibelberättelse.

Theo: Vilken då?

P-A: Den om Petrus när han gick på vattnet (Tar upp glasögonen på huvudet. Rotar fram sin bibel under all skyddsutrustning och öppnar den.)

Theo: Gick han på vattnet? Coolt!
Men... Det gjorde ju inte vi. Vi fick simma precis som vanligt.

P-A: Jo, men.. Jag tänkte på hur modig han var. Han såg att det var Jesus som kom gående på vattnet mot hans båt och bad då honom att få komma ut till honom på vattnet.

Theo: Jag fattar inte.

P-A: Jag menar att med Jesus hjälp är allt möjligt. När Jesus sa "Kom" till Petrus så kunde Petrus gå på vattnet. Jesus gjorde honom modig. Han vågade gå ut på vattnet eftersom han litade på att Jesus skulle hjälpa honom. När Petrus sen tvekade började han sjunka och var tvungen att bli räddad av Jesus, vilket han såklart gjorde med en gång! (Sätter glasögonen på plats igen.)

Theo: Kanske det var Jesus som gjorde dig modig också Luna?

Luna: Kanske det.

P-A: Hur gör vi med dig nu då Maja? Det är din tur att trilla i nu.

Maja: Nä, vet du vad. Jag tror att jag behövs bättre här. (Tittar mot Ante, som ler tacksamt tillbaka.)

Berättare: Och så gick det till den där UV-hajken när Luna verkligen inte ville åka kanot eller trilla i vattnet. Fast tanken på att låta Theo göra det ensam var ännu värre! Både hon och Theo mådde mycket bättre när de var färdiga med kanoter och vatten. Kanske mådde de extra bra som varit modiga och gjort något de egentligen inte vågade. Eller så var de

bara extra glada att de hade badat redan i april!

Fast vet ni vad jag tror? Jag tror att allra bäst kanske Maja och Ante mädde. För de tittade på varandra sådär som bara

tonåringar kan.

Tack för idag!

Luna: Good Bye Äppelpaj!
(Alla lämnar scenen.)

Bibeltext: När Jesus gick på vattnet, Matt 14:22-33

Samtalsfrågor

- Vad hände i dramat?
- Har du provat på och gjort något du varit rädd för? Vadå?
- Luna överstiger sin rädsla för att Theo inte ska bli lämnad ensam. Varför tror ni att Luna ändrade sig och följde med Theo i kanoten trots att hon var rädd?
- Är det modigt att göra något för andra trots att man är rädd? Har du gjort något sånt?
- Gruppträck gör att man gör saker man egentligen inte vill. Finns det något som du gör för att andra vill det, trots att du känner att det är fel?
- (Läs Matt 14:22-23) Trots att det egentligen var omöjligt så vågade Petrus gå ut på vågorna när Jesus bad honom komma. Att Petrus trodde på vad Jesus sa bar honom över vattenytan men när han såg något som egentligen inte var möjligt började han tveka och sjönk. Har du upplevt att du vågat dig på att göra något, men sedan tvekat och tappat modet?
- Luna bad en bön innan hon klev i båten. Kan en bön göra att man känner sig tryggare/starkare/modigare?

Minnesvers

Jesus sa: "Frid lämnar jag åt er. Min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och tappa inte modet."

Johannes 14:27

Chiffer

(Chiffernyckel på sida 59)

Patrullaktivitet

Gör en samarbetsövning. Ta en planka eller en bänk som alla i patrullen kan stå i ett led på. Den som står längst till höger ska nu ta sig till andra sidan med hjälp av sina kompisar utan att ramla av eller nudda marken.

Dagens Bön

Tack Gud att du vill ge oss mod att vara modiga.

Att våga saker som känns läskiga och svåra, men som gör skillnad för någon annan, så att vi kan vara bra kompisar.

Tack att du är med oss även när känner oss rädda och oroliga, att du vill hjälpa oss att inte tappa modet. Vi vill också be för...

Amen

LEDARSCOUTSFÖRDJUPNING

Intro/aktivitet: 4 hörn (OBS; man får byta åsikt under lekens gång)

Du är på scoutläger utan telefonen en vecka. Vad skulle du sakna mest?

- Att inte veta vad mina kompisar gör
- Att jag inte kan visa vad jag själv gör
- Att jag kan missa något roligt
- Öppet hörn

När jag blir ledare vill jag bli:

- Den roliga ledaren
- Den stränga ledaren
- Den strukturerade ledaren
- Övrigt

Petrus gick på vattnet. Hade du vågat?

- Ja
- Nej
- Kanske
- Jag kan redan gå på vatten

Samtal i smågrupper

Mat. 14:23-33

Ice-breaker: Vad skulle du vilja våga göra?

Var det något ni fastande för i dramat?

Här är exempel och funderingar och frågor som du som ledare kan ha med dig i samtalet:

Vers 23:

Jesus prioriterar sin relation till fadern, tar tid i ensamhet för att be.

Hur ser det ut för mig idag?

Har jag en "vardagstro" och vad innebär det i så fall?

Vers 24–25:

Lärjungarna har det ganska motigt i båten, vågor och motvind. Ser Jesus detta och vill komma till deras hjälp? Har jag upplevt att Jesus kommit till min hjälp när det har varit motigt eller jag har haft det svårt?

Vers 26–27:

Lärjungarna tror att Jesus är ett spöke, de känner inte igen honom och kan bara inte förstå hur han skulle kunna komma gående på vattnet. På vilket sätt missar vi Guds närvaro och handlande för att vi inte förväntar oss att han ska vara där? Hur gör vi för att inte missa saker som Gud erbjuder oss att vara med om? Läs om hur även den lilla tron har betydelse (Luk. 17:5–6)

Vers 28–29:

Det är Petrus som ber om att få komma till Jesus där han står ute bland vågorna. Vad säger det om Petrus som person? Påverkar min personlighet hur jag uttrycker och lever ut min tro? De andra lärjungarna visar sina personligheter på andra vis. Exempelvis Johannes (Joh. 13:23, 19:25-27) med sin närhet och trofasthet till Jesus. Tomas med sitt ifrågasättande av vad som verkligen var möjligt (Joh. 20:24) och behov av bevis.

Vers 30–32:

Vad gör rädslan med oss? Hur behåller vi tron och blicken fäst på Jesus?

Frivillig utmaning: Testa att be högt eller för någon annan under t.ex. kvällssamlingen

[illegible]

DAG 4 – MOD ÄR ATT VARA TRYGG

Dagens berättelse utspelar sig faktiskt inte på scouterna, utan i skolan där Luna och Theo går. Det var en vacker dag i maj och Luna gick till skolan tillsammans med sin storsyster Maja. Luna tycker att hon egentligen borde få gå själv nu, men det tycker inte hennes föräldrar. Därför måste hon och Maja stå ut med att gå tillsammans på morgnarna. (Luna och Maja går mot skolan tillsammans.)

Luna: Vad ska ni göra i skolan idag?

Maja: Jag vet inte.. (Tittar ner i sin telefon samtidigt som hon går.) Matte tror jag.

Luna: Vi med...

Maja: Mhmm..

Berättare: Maja brukar inte prata så mycket med Luna när de går tillsammans. Det är ganska vanligt att man inte alltid pratar så mycket när man är tonåring. Inte med sina småsyskon i alla fall. Luna däremot, tycker att vägen till skolan blir alldeles för tråkig och lång om man inte pratar, så hon brukar prata på med Maja ändå. Ibland får hon svar. Ibland inte.

Luna: Ser du Ante något på skolan ibland? Från UV-scout?

Maja: Ibland kanske.

Luna: Pratar ni då?

Maja: Nej. Det gör vi inte. Varför skulle vi göra det?

Luna: Varför skulle ni inte göra det? Jag

trodde man brukade prata med den man är kär i?

Maja: (Tittar upp från telefonen.) Jag är väl inte kär i Ante heller!

Luna: Är du inte? Det trodde jag!

Maja: Nej, verkligen inte!

Luna: Han är i alla fall kär i dig!

Maja: Men hallå. Sânt fattar inte såna småungar som du! Lägg av!

Luna: Så liten är jag faktiskt inte. Jag ser väl det när han pratar med dig och när ni tittar på varandra när vi är på UV-scout. Har ni pussats än?

Maja: Sluta! Lägg dig inte i sånt du inte vet något om! Här! Nu är du framme! (Framme vid Lunas skola/scenen. Puttar försiktigt in henne mot skolgården.) Och du SÄGER INGET om detta till Ante. Så du vet det!

Luna: Vi får väl se...

Maja: (Arg.) Jo.. Du.. Ska.. INTE säga något! (Lugnar sig.) Snälla Luna. Säg inget till Ante. Det blir skitpinsamt.!

Luna: Okej då.. Men jag kanske säger till mamma att du sa skit!

Maja: Arrrrrgg... Nu går jag. Hejdå! (Fortsätter mot sin skola.)

Luna: (Ropar efter Maja.) När ska ni två fatta att ni tycker om varandra, egentligen?

Berättare: Luna ställde sig ute, vid sidan

av skolgården, på den plats hon och Theo brukar mötas varje morgon. Theo hade inte kommit än så Luna stod själv och väntade på honom när hon såg en grupp barn utanför skolgården som verkade bråka.

(Två barn står samlade runt ett tredje, utsatt, barn. "Mobbare 1" håller i en överdragströja som mobbarna tagit från "Det utsatta barnet".)

Det utsatta barnet: Men snälla! Ge tillbaka den!

Mobbare 1: Du behöver väl inte denna idag heller? (Retas och håller överdragströjan utom räckhåll.)

Det utsatta barnet: Men den är min!

Mobbare 1: Du ska faktiskt vara glad. Vi hjälper ju dig att slippa den där fula tröjan. (Flinar.)

Mobbare 2: Ja, tänk, vad schysta vi är mot dig!

Det utsatta barnet: Bara ge tillbaka tröjan. Den är min!

Berättare: Luna blev som förstelnad där hon stod. Hon visste så väl att det barnen gjorde var fel. De mobbades! Men hon visste också att de var både äldre och tuffare än henne. Vad skulle hon kunna säga? Hon skulle bara bli retad hon också. Eller kanske slagen? Så hon stod kvar på sin och Theos plats så tyst hon bara kunde, så att hon inte skulle märkas, och kände sig feg.

Luna: (Ber tyst.) Snälla gode Gud gör så att Theo kommer snart!

Mobbare 1: (Retas fortfarande med tröjan.) Jag tror att jag slänger den här i toaletten. Den passar bra där!

Det utsatta barnet: (Ledsen, börjar gråta.) Sluta! Jag behöver min tröja!

(Theo kommer in på skolgården och avbryter mobbingen.)

Theo: Hallå? Vad håller ni på med egentligen?

(Mobbarna stannar upp och tittar mot Theo.)

Theo - Ge tillbaka tröjan! Seriöst?

Mobbare 1: Varför skulle jag göra det? Tycker du att du är modig nu lillen? (Ställer sig obehagligt nära Theo när de pratar.)

Theo: Jag struntar i vilket. Tröjan är inte din. Ge tillbaka den!

Mobbare 1: Hmm... Ska jag slänga tröjan i toan eller ska jag lyssna på lille kyrk-pellen här?

Mobbare 2: Haha! Kyrk-pellen är så duktig så! (Flinar och pratar förnedrande mot Theo.)

Theo: Tyck vad ni vill om mig, men ge tillbaka tröjan! Ser ni inte att han är ledsen?

Mobbare 1: Jag struntar väl i tröjan! (Kastar den åt det utsatta barnets håll, som tar upp den och springer iväg.)

Theo: Bra!

Mobbare 1: Känner du dig duktig nu? Är det sånt ni lär er där borta i kyrkan? På

det där uuuuuvvv ni går på. Står Jesus där inne och lär er en massa bra saker? Att ni ska vara sådär duktiga och fiiiina. (Fortsätter med den förnedrande rösten.)

Luna: (Känner sig lite tuffare nu när Theo har dykt upp) Tänk för att vi lär oss en massa bra saker i kyrkan! Så det så!

Mobbare 2: Haha! Vad då? Tror du på Gud då också kanske? (Går obehagligt nära Luna, som känner sig mer osäker igen.)

Luna: Det.. spelar väl ingen roll... (rädd)

Mobbare 1: Nähä? Tror du inte på Gud nu plötsligt? Det gör väl såna fiiiina flickor som du? (Går också obehagligt nära Luna.)

Luna: Det kanske vi inte alls gör! (Hukar sig när mobbarna står väldigt nära. Väldigt rädd.)

Theo: Joho, tänk för att vi kanske gör det! Och tänk vad mycket bättre ni hade mått om ni också hade kunnat tro lite på Gud och Jesus. Kom nu Luna, nu går vi! (Tar tag i Lunas arm och drar bort henne från mobbarna. De går tillsammans därifrån.)

Mobbare 1: (Flinar.) Feg blir man i alla fall där borta i kyrkan. Haha! Såna mesar! (Pratar mot sin kompis.)

Mobbare 2: Ja, så löjlga!

Mobbare 1: Ha så roligt med Jesus! (Mobbarna skrattar när Luna och Theo går därifrån.)

Theo: (Till Luna, surt.) Är det nån som är löjlig så är det dom! (Lugn och snäll igen.) Är du okej?

Berättare: Luna kände sig inte okej. Hon kände sig orolig i hela kroppen. Hon hade varit rädd när mobbarna stod sådär nära henne. Även om Theo hade varit där. Fast den rädslan släppte mer och mer desto längre bort de kom från mobbarna, så det var inte rädslan som var jobbigast. Hon kände sig dålig, hon vet ju att en UV-scout är hjälpsam och bryr sig om sina medmänniskor.

Hur hade hon kunnat vara så feg att hon sa att hon inte trodde på Gud. Varför hade hon sagt så? Varför vågade hon inte säga stopp eller att hon trodde på Gud?

Luna: Varför sa jag att jag inte trodde på Gud?

Theo: Jag vet inte.. Skäms du för att du tror på Gud?

Luna: Jag vet inte.. Jag tror inte det. Jag har aldrig tänkt på det förut.

Theo: Jag skäms inte!

Luna: Jag var nog mest rädd för att de skulle slå mig.

Theo: Ja.. Det var jag också. Men jag tror inte att det blir bättre av att låtsas att man inte tror på Gud. Kom du inte ihåg den där berättelsen? Den där om David och Goliat?

Luna: Näää..

Theo: Men P-A har ju berättat den en massa gånger! Det var krig och ingen av

soldaterna vågade slåss mot den store mannen Goliat. Men den lilla pojken David bad en bön till Gud om att hjälpa honom, och med Guds hjälp vann han över den store Goliat.

Så jag tänker att det kanske till och med är bättre att säga att man tror på Gud?! Det borde göra att alla mobbare backar? Att vi har värsta superhjälten som kan hjälpa oss bara vi säger till?

Luna: Jaa... När man ser det så, så...
(Ringer in.)

(Mobbare 2 kommer springande mot Theo och Luna)

Mobbare 2: (Ropar när han närmar sig.)
Hörrni! Vänta!

(Luna och Theo stelnar till och väntar in honom.)

Theo: Låt oss va. Skolan börjar nu.

Mobbare 2: Ja.. Förlåt.. Eller.. Jag tänkte bara fråga. Det där UV som ni går på. Där ni pratar om Gud. Får vem som helst gå på det?

Theo: Det behöver väl inte du bry dig om!

Mobbare 2: Nä.. Jag bara tänkte. Förlåt. Eller. Det var inget! (Går sakta bort från dem igen.)

Luna: (Mot Theo.) Men..Vem som helst får gå på UV. Eller hur? Det har P-A sagt massor av gånger.

Theo: Jag vill inte att han börjar där!.. Fast.. Du har ju rätt ändå..

Luna: DU! (Ropar mot mobbaren.)
Vem som helst får gå på UV-scout.
Vi kör måndagskvällar klockan sex i missionskyrkan. Kom gärna nån gång.

Mobbare 2: (Vänder sig om och svarar dem.) Tack... Det kanske jag gör!
(Lämnar scenen.)

Luna: Oj, just det. Det ringde in! (Båda springer in i skolan.)

Berättare: Och så gick det till den där dagen i skolan när Theo avbröt en pågående mobbning, fast att han själv både var mindre och inte kände vare sig den mobbade eller de som mobbade. Trots att Luna inte vågade stå upp för att hon tror på Gud och Jesus så vågade Theo det. Kanske kommer även Luna våga det nästa gång någon frågar? Och tänk. Genom att Theo sa högt att han trodde på Gud så vågade en av mobbarna fråga om han också fick gå på UV-scout. Och då var Luna modig och snäll nog att berätta att han fick det. Kanske det kan få även honom att börja tro.
Tack för idag!

Luna: Good Bye Äppelpaj!
(Lämnar scenen.)

Bibeltext: David och Goliat 1 Samuelsboken 17

Samtalsfrågor

- Vad hände i dramat?
- Har du sett eller varit med om mobbing någon gång? Vad gjorde du då?
- Har du varit med om att någon retat dig för att du tror eller inte tror på Jesus? Vad gjorde du då?
- Är det modigt att erkänna att man tror på Jesus? Är det svårt?
- Vad kan man göra för att det inte ska vara så?
- Hur kunde David vara så trygg när han stod mot jätten Goliat? Hur känns det när man är trygg / otrygg? I vilka situationer upplever du det?
- Davids bröder tyckte att David var för liten för att slåss mot Goliat och sa till honom att han inte skulle göra det, men David kände sig trygg i Gud, i sig själv och stod emot grupptrycket.
- Hur kan grupptryck se ut? Stöter ni på det?
- Var mobbaren som frågade om UV utsatt för grupptryck?

Minnesvers

Jesus sa: "Vad ni har gjort för någon av dessa mina minsta som är mina bröder, det har ni gjort mot mig"

Matteus 25:40

Chiffer

BUU WBSB USZHH J USPO"
(Chiffernyckel på sida 59)

Patrullaktivitet

WWJD står för What would Jesus do/ vad skulle Jesus ha gjort? Dela upp patrullen i två grupper. Varje grupp kommer på ett scenario som de dramatiserar och andra gruppen svarar med WWJD i tanken.

Alternativt gör en läder/träbit att hänga på skjortan. Använd stämpeln WWJD ni fått utskickat till era kårer.

Dagens Bön

Tack Jesus att du står på vår sida.
Vi är olika men alla är älskade av dig!
Hjälp oss att modigt stå upp för saker som vi ser är fel
och när vi gör det känna oss trygga för du alltid är med oss.
Vi vill också be för...

Amen

LEDARSCOUTSFÖRDJUPNING

Intro/aktivitet: Energimangel (alla minglar runt och säger positiva saker till varandra)

Samtal i smågrupper

Bibeltext: I Samuelsboken 17:1-40 (David och Goliat) (finns inte i fick-testamentet).

Förslag: Låt de ha uppe Bibelappen i mobilen eller ta med ett gäng Biblar till samlingen från kyrkan.

Denna dagen räcker det att läsa texten fråga för fråga då texten är lång

Ice-breaker: Veckans kanon och kalkon/ hiss och diss/ flipp och flopp

Var det något ni fastande för i dramat?

Här är exempel och funderingar och frågor som du som ledare kan ha med dig i samtalet:

Vers 1-24:

Alla krigare var rädda för jätten Goliat och vågade inte möta honom, han var som ett stort hinder som de inte hade kraft att ta sig förbi. Vad har du i din vardag/ditt liv som kan liknas vid Goliat?

Vers 32-33:

David var ingen speciell, han var den yngsta brodern, en herde, kort, liten och helt oviktig. Ändå leder Gud honom till att utkämpa fighten mot Goliat. Hur kan Gud genom den Helige Andens tilltal få använda dig i din vardag? Ringa en vän? Hjälpa någon bära kassarna ut ur affären?

Vers 36-37:

David hörde hur Goliat hade hånat den Israeliska hären och Gud, han bestämde sig då för att stå upp för sitt folk och inte låta någon håna den levande Guden. Har du mött någon situation där någon har sett ner på dig för att du är kristen? Hur kan man stå upp för sin tro?

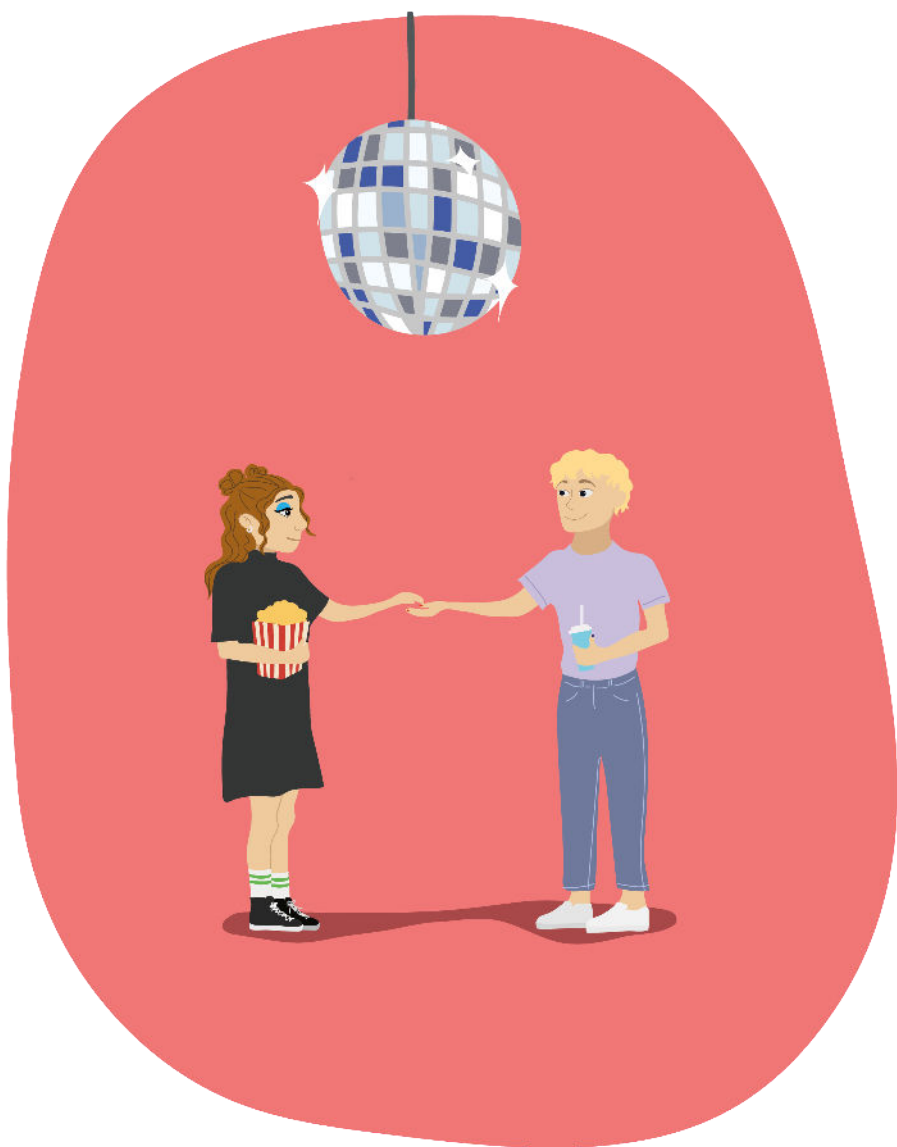
Vers 38-40:

David tar på sig Sauls rustning med den är för tung för honom och han väljer att vara sig själv och använda sin slunga. Är det svårt att stå upp för sina vänner? Är det svårt att vara sig själv i olika situationer som i dramat? Hur kan vi praktisera det Jesus säger i Matt. 25:40 "Vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort mot mig".

Frivillig utmaning: Vad skulle Jesus ha gjort? Bemöt människor du träffar med WWJD i bakhuvudet och gör något extra för några du möter idag!

[illegible]

DAG 5 – TAPPA INTE MODET

Veckans drama har handlat om mod. Vad innebär det att vara modig? Är det att säga ifrån när någon blir orättvist behandlad? Är det att hoppa i vattnet i april eller att gå en egen väg när man är på mörkerspårning? Är man modig när man gör tuffa saker? Eller erkänner att man gjort fel?

Veckans sista drama utspelar sig när Holmeryds scoutkår hade sin terminsavslutning. Trots att det var en solig försommarskväll i början på juni så befann sig scoutkåren i källaren i missionskyrkan. Det skulle vara disco, precis som scouterna hade önskat sig för sin avslutning. Luna älskar disco.

P-A: (Ängslig) Oj, oj, oj, oj! Disco i kyrkan. Hur ska det gå?

Luna: Men P-A! Det är väl inget konstigt att ha disco i kyrkan! (Dansar.)

P-A: När jag var ung hade vi inga discon i kyrkan, lilla vän. Vi hade faktiskt inte disco alls. Du förstår, det fick man inte då.

Luna: Vad hände då?

P-A: Ja... Ja... Det vet jag faktiskt inte. Inget.. antar jag.

Luna: Nej, men kom och dansa med oss då!

Theo: Ja, kom och var med! Kan du flossa?

P-A: Flossa? Ja, kanske det.. Om du visar mig kanske jag kan försöka lära mig! (lite besvärad)

Theo: Awesome!

Luna: Ja, var med och dansa! Det spelar väl ingen roll om vi dansar i kyrkan. Snarare tycker nog Gud att det är bra att vi har kul tillsammans!

(Alla dansar en kort stund tillsammans. P-A dansar iväg åt sidan och dansar för sig själv lite stelt. Han trycker sina glasögon på plats med jämna mellanrum.)

Luna: Åh, vad jag älskar disco! Jag älskar att dansa!

Theo: Jag vet! Det är därför jag är här!

Luna: Du är så snäll Theo! Det är mycket roligare att dansa tillsammans!

Theo: Varför dansar inte Maja och Ante då? Du säger ju att de är så kära i varandra. Då borde de väl åtminstone dansa tillsammans eller? Det gör man ju till och med när man är kompisar!

Luna: Jag vet inte.. Maja är så konstig. Jag vet inte ens om de är kära längre. Kanske det har gått över.

Theo: Ja, kanske det..

Luna: Fast det känns ändå konstigt. Sådär mycket popcorn brukar Maja inte äta.

(Maja trycker in popcorn frenetiskt i munnen. Det flyger runt åt alla håll.)

Theo: Nä.. Och Ante har nog druckit tre läskar allaredan. Han kommer att bli SÅ kissnödig.

(Ante dricker läsk lika frenetiskt som Maja äter popcorn.)

Luna: Jag tror vi får prata med dem. Om

jag tar Maja så tar du Ante.

(Dansar bort mot tonåringarna. Theo tar en läsk och ställer sig bredvid Ante. De dricker läsk under tiden tjejerna pratar.)

Luna: Goda popcorn, eller?

Maja: (Har munnen full.) Mhmm.

Luna: Ska du inte dansa eller?

Maja: (Har fortfarande munnen full.) Mhmm.

Luna: Men sluta äta nu! (Tar popcornen bort från henne.) Vi dansar! Eller vill du hellre dansa med Ante kanske?

Maja: Sluta.. Jag har det bra här! (Tar tillbaka popcornen.)

Luna: Jag tror att han vill dansa med dig!

Maja: (Hoppfull.) Tror du?

Luna: Ha! Jag visste väl att du ville! Ja, jag tror det! Om du frågar säger han bergis ja!

Maja: Men..Tänk så säger han nej.

Luna: Är det det som är problemet? Snälla nån! Kan jag, som bara är nio år, se att han kommer säga ja. Då borde väl du också kunna det?

Maja: Jag vet inte.. Kanske.. (Hoppar över till killarnas konversation.)

Theo: Så. Du borde dansa med Maja.

Ante: Japp.

Theo: Gör det då.

Ante: Ja, jag ska.

Theo: Bra. Då.. går jag då.

Ante: Gör det!

Theo: Okej.

(Theo dansar ut mot dansgolvet och de andra barnen igen. Det hoppar tillbaka till tjejernas konversation.)

Luna: Kom igen nu då! Han kanske tröttnar.

Maja: Jag vågar inte. Han kan väl inte gilla mig som ser ut såhär? Han gillar säkert en helt annan typ av tjej.

P-A: (Smyger sig fram och flikar in) Ursäkta, men jag kunde inte undgå att höra vad ni pratade om och det fick mig att tänka på ett bibelord.

Maja: Va?

P-A: (Tar upp glasögonen på huvudet och öppnar sin bibel.)

Luna: Har du bibeln med dig på discot?

P-A: Jag har alltid bibeln med mig. Såhär står det: "Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens."

Luna: Jaa! Där hör du! Till och med Gud vill att du ska dansa med honom!

Maja: Jaha...

P-A: Ja, det var väl ungefär det jag menade. Se så.. Han står där borta!

Luna: Jag ska hjälpa dig!
(Luna puttar Maja mot Ante.)

Luna: (Till Ante.) Här! En danspartner levererad. Från Gud själv på sätt och vis!
(Maja tittar ner i golvet och rodnar.)
(Luna går bort därifrån till Theo.)

Luna: (Till Theo.) Nu får de lösa det där själva.

Theo: Snyggt jobbat!
(Luna och Theo börjar dansa med varandra igen.)

Maja: (Mot Ante.) Alltså. Chringe!

Ante: Kanske det men.. Jag dansar gärna med dig.. Om du vill.. alltså.

Maja: Oj, på riktigt. (Rodnar och tittar bort igen.) Men.. Du kan väl inte vilja dansa med mig? Jag har ju alldeles.. mycket smink och.. helt vanligt.. icke-blått hår och.. jag vet inte. Kan inte dansa så bra... Eller måla naglarna så fint som du målar dina..

Ante: (Tittar på sina naglar). Tack.. Men.. Allt det där spelar väl ingen roll? Jag tycker du är bra!

Maja: Du tycker jag är bra?

Ante: Jag tycker faktiskt du är mer än bra. Jag tycker du är helt fantastisk så som du är!

Maja: Det är ju du som är fantastisk!

Luna: (Ropar.) Men dansa nu då!

Berättare: Och då gjorde Maja och Ante det.

(De börjar dansa. Alla andra börjar dansa mer. Hög musiken en kort stund. Sänk igen.)

Och så gick till den där terminsavslutningen på Holmeryds UV när Maja och Ante äntligen fattade att de tycker om varandra. Maja hade tydligen varit orolig för att inte vara tillräckligt bra för Ante. Vilket hon såklart är! Vi alla är bäst precis som de vi är! Det är något vi aldrig behöver oroa oss för! Tänk vad bra att hon gick fram till Ante till sist, trots att hon egentligen inte vågade.

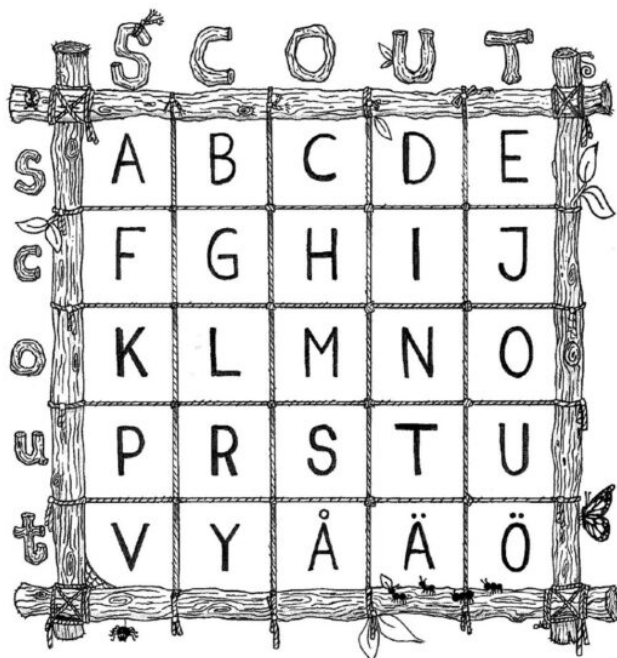
Och tänk – det är när man gör det man egentligen inte vågar som man är just MODIG!

Om du någon gång känner att du inte vågar – kom då ihåg att Gud alltid är där. Han kan hjälpa oss att vara MODIGA. Tack för en härlig lägervecka tillsammans!

Luna: (Kanske tillsammans med alla scouter i publiken?)
Good Bye Äppelpaj!
(Alla vinkar när de lämnar scenen.)

CHIFFERNYCKLAR

Dag:1

Dag:3

A	B	C	J	K	L	T	U	V
D	E	F	M	N	O	X	Y	Z
G	H	I	P	R	S	Å	Ä	Ö

Dag:4

Varje bokstav står för en annan bokstav. Använd bokstaven som står efter i alfabetet när ni löser chiffret. Översätt "A" till "B" och så vidare.

A → B
B → C
C → D

[illegible]

GUD MIN FADER, DU ÄR NÄRA.
VART JAG GÅR SÅ ÄR DU MED. UTAV DIG VILL JAG FÅ LÄRA

SANNING RÄTTVISA
≡ OCH FRED ≡

TACK FÖR LIVET SOM DU GER MIG. RYMD OCH SKOGAR, JORD OCH HAV.
GÖR MIG SÅDAN DU VILL HA MIG. ANVÄND MIG VAREND A DAG.

AMEN

Detta material är framställt av Svenska Alliansmissionens Ungdom (SAU) inför det UV-scoutläger som arrangeras sommaren 2023. För övrig användning: kontakta SAU.

Kontakta SAU:
Västra Storgatan 14
553 15 Jönköping
076-34 06 833
info@sau.nu
www.sau.nu/uv-scout

Bilda

